

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/796,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2016,

Euroopan unionin rautatievirastosta ja asetuksen (EY) N:o 881/2004 kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen asteittainen perustaminen edellyttää unionin toimia rautateihin sovellettavien sääntöjen alalla tekniseen turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyvien näkökohtien osalta, koska näitä näkökohtia ei voi erottaa toisistaan ja ne edellyttävät suurempaa yhdenmukaisuutta unionin tasolla. Asiaa koskeva rautatiealan lainsäädäntö on annettu kahden viime vuosikymmenen aikana, erityisesti kolme rautatiepakettia, joista Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY ⁽⁴⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY ⁽⁵⁾ ovat keskeisimmät tässä yhteydessä.
- (2) Rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskeviin tavoitteisiin pyrkiminen samanaikaisesti edellyttää erikoistuneen elimen johtamaa teknistä työtä huomattavassa määrin. Tämän vuoksi oli tarpeen osana vuonna 2004 annettua toista rautatiepakettia perustaa unionin olemassa oleviin toimielinjärjestelmän puitteisiin ja toimivaltarakenteen tasapaino huomioon ottaen Euroopan rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta käsittelevä virasto.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 122.

⁽²⁾ EUVL C 356, 5.12.2013, s. 92.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 10. joulukuuta 2015 (EUVL C 56, 12.2.2016, p. 1). Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 28. huhtikuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/49/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta (rautatieturvallisuusedirektiivi) (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 44).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/57/EY, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta yhteisössä (EUVL L 191, 18.7.2008, s. 1).

- (3) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 881/2004 ⁽¹⁾ perustettiin Euroopan rautatievirasto, jäljempänä 'virasto', rajat ylittävän eurooppalaisen rautatiealueen luomisen edistämiseksi ja rautatiealan elvyttämiseksi vahvistamalla samalla rautatiealan keskeisiä etuja turvallisuuden osalta. Neljäs rautatiepaketti sisältää merkittäviä muutoksia, joiden tarkoituksena on parantaa yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen toimintaa; ehdotetut muutokset sisältyvät uudelleenlaadittuihin direktiiveihin 2004/49/EY ja 2008/57/EY, jotka molemmat liittyvät suoraan viraston tehtäviin. Kyseisissä direktiiveissä säädetään erityisesti kalustoyksikköjen käyttöönottolupien ja turvallisuustodistusten antamiseen liittyvien tehtävien hoitamisesta unionin tasolla. Tämä merkitsee laajempia tehtäviä virastolle. Koska viraston tehtäviin ja sisäiseen organisaatioon tehdään huomattavia muutoksia, asetus (EY) N:o 881/2004 olisi kumottava ja korvattava uudella säädöksellä.
- (4) Viraston olisi edistettävä todellisen eurooppalaisen rautateiden toimintaympäristön kehittämistä tarjoamalla keskeinen väline vuoropuhelua, kuulemista ja näkemysten vaihtoa varten kaikkien rautatiealan toimijoiden välillä, ottaen asianmukaisesti huomioon niiden tehtävät sekä rautatiealan tekniset ominaisuudet. Viraston olisi tehtäviään hoitaessaan ja erityisesti suosituksia ja lausuntoja laatimistaan otettava perusteellisesti huomioon ulkoinen rautatiealan asiantuntemus, erityisesti rautatiealan ammattilaisten ja asianomaisten kansallisten viranomaisten asiantuntemus. Viraston olisi näin ollen perustettava pääosin näistä asiantuntijoista koostuvia toimivaltaisia ja edustavia työryhmiä sekä muita ryhmiä.
- (5) Jotta virasto voisi antaa selvän kuvan taloudellisista vaikutuksista rautatiealaan sekä sen vaikutuksesta yhteiskuntaan, antaa muille osapuolille, erityisesti komissiolle, viraston hallintoneuvostolle, jäljempänä 'hallintoneuvosto', ja viraston pääjohtajalle, jäljempänä 'pääjohtaja', tilaisuuden tehdä perusteltuja päätöksiä sekä hallinnoida viraston toiminnalle asetettuja painopistealueita ja resurssien kohdentamista tehokkaammin, viraston olisi kehitettävä osallistumistaan vaikutustenarviointitoimintaan.
- (6) Viraston olisi tarjottava riippumatonta ja puolueetonta teknistä tukea pääasiassa komissiolle. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/797 ⁽²⁾ säädetään yhteentoimivuuden teknisten eritelmien, jäljempänä 'YTE', laatimisesta ja tarkistamisesta, kun taas Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2016/798 ⁽³⁾ säädetään yhteisten turvallisuusmenetelmien, yhteisten turvallisuustavoitteiden ja yhteisten turvallisuusindikaattorien laatimisesta ja tarkistamisesta. Työn sekä YTE:ien, yhteisten turvallisuusmenetelmien, yhteisten turvallisuustavoitteiden ja yhteisten turvallisuusindikaattorien kehittämisen jatkuvuus edellyttää pysyvää teknistä kehystä ja erikoistunutta elintä, jolla on tähän työhön osoitettu korkean asiantuntemuksen omaava henkilöstö. Tätä varten viraston olisi annettava komissiolle suosituksia ja lausuntoja, jotka liittyvät YTE:ien, yhteisten turvallisuusmenetelmien, yhteisten turvallisuustavoitteiden ja yhteisten turvallisuusindikaattorien laatimiseen ja tarkistamiseen. Viraston olisi myös annettava riippumaton tekninen lausunto kansallisten turvallisuusviranomaisten ja sääntelyelinten pyynnöstä.
- (7) Jotta yhtenäisten turvallisuustodistusten antaminen rautatieyrityksille olisi tehokkaampaa ja puolueettomampaa, on olennaisen tärkeää antaa virastolle keskeinen asema. Kun toiminta-alue rajoittuu yhteen jäsenvaltioon, asianomaisella rautatieyrityksellä olisi oltava mahdollisuus valita, jättääkö se yhtenäistä turvallisuustodistusta koskevan hakemuksensa virastolle vai kansalliselle turvallisuusviranomaiselle. Direktiivissä (EU) 2016/798 tullaan säätämään tästä.
- (8) Tällä hetkellä direktiivissä 2008/57/EY säädetään kussakin jäsenvaltiossa rautatieliikenteen kalustoyksiköille annettavasta käyttöönottoluvasta tiettyjä erityistapauksia lukuun ottamatta. Komission vuonna 2011 perustamassa kalustoyksikköjen käyttöönottolupia käsittelevässä erityistyöryhmässä on keskusteltu useista tapauksista, joissa valmistajat ja rautatieyritykset ovat kärsineet lupamenettelyn liiallisen keston ja kustannusten seurauksena, mistä syystä työryhmä on ehdottanut useita parannuksia. Koska jotkin ongelmat johtuvat nykyisen kalustoyksikköjen lupamenettelyn monimutkaisuudesta, sitä olisi yksinkertaistettava ja se olisi mahdollisuuksien mukaan yhtenäistettävä yhdeksi menettelyksi. Kullekin rautatieliikenteen kalustoyksiköille olisi annettava vain yksi lupa. Kun käyttöalue rajoittuu verkkoon tai verkkoihin vain yhdessä jäsenvaltiossa, hakijalla olisi oltava mahdollisuus valita, jättääkö se kalustoyksikköä koskevan lupahakemuksensa tässä asetuksessa tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen kautta virastolle vai kansalliselle turvallisuusviranomaiselle. Tämä toisi konkreettista hyötyä alalle vähentämällä menettelyyn liittyviä kustannuksia ja sen kestoja sekä vähentäisi mahdollisen syrjinnän riskiä, erityisesti kun kyse on uusista yrityksistä, jotka haluavat päästä rautatiemarkkinoille. Direktiivissä (EU) 2016/797 tullaan säätämään tästä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 881/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan rautatieviraston perustamisesta (virastoasetus) (EUVL L 164, 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/797, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta (ks. tämän virallisen lehden s. 44).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/798, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, rautateiden turvallisuudesta (ks. tämän virallisen lehden s. 102).

- (9) On välttämätöntä, että direktiivi (EU) 2016/797 ja direktiivi (EU) 2016/798 eivät johtaisi unionin rautatiejärjestelmän turvallisuuden vähenemiseen. Tältä osin viraston olisi otettava täysi vastuu antamistaan kalustoyksikköjen käyttöönottamisluvista ja yhtenäisistä turvallisuustodistuksista ottamalla muun muassa sopimussuhteeseen perustuva ja sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu niiden osalta.
- (10) Kun kyse on viraston henkilöstön vastuusta sen hoitaessa virastolle osoitettuja tehtäviä, olisi sovellettava Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa N:o 7. Tämän pöytäkirjan soveltaminen ei saisi johtaa tarpeettomiin viiveisiin tai perusteettomien rajoitusten käyttöönottoon kansallisissa oikeuskäsittelyissä. Jos on kyseessä oikeuskäsittely, jossa viraston henkilöstö on osallisena ja jossa henkilöstön jäsentä pyydetään saapumaan kansalliseen tuomioistuimeen, hallintoneuvoston olisi viipymättä päätettävä tämän henkilöstön jäsenen koskemattomuuden pidättämisestä, edellyttäen että pidättäminen ei vaaranna unionin etua. Tällainen päätös olisi perusteltava asianmukaisesti, ja siihen olisi voitava hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.
- (11) Viraston olisi tehtävä vilpittömästi yhteistyötä kansallisten oikeusviranomaisten kanssa, erityisesti jos viraston osallistuminen on tarpeen siksi, että virasto on käyttänyt kalustoyksikkölupiin, myöntämiinsä yhtenäisiin turvallisuustodistuksiin ja Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmän, jäljempänä 'ERTMS', ratalaitteita koskevien hankkeiden hyväksymispäätöksiin liittyviä valtuuksiaan. Jos virastolta tai sen henkilöstön jäseneltä pyydetään tietoja asiaankuuluvan kansallisen tuomioistuinkäsittelyn puitteissa, viraston olisi varmistettava, että tällainen tietoja tai osallistumista tuomioistuinkäsittelyyn koskeva pyyntö käsitellään asianmukaista huolellisuutta noudattaen ja kohtuullisen ajan kuluessa. Tätä varten hallintoneuvoston olisi hyväksyttävä tällaisissa tapauksissa noudatettavat asianmukaiset menettelyt.
- (12) Jotta voitaisiin edelleen kehittää yhtenäistä eurooppalaista rautatiealuetta, erityisesti kun on kyse asianmukaisten tietojen antamisesta henkilö- ja tavaraliikenteen asiakkaille, ja jotta vältettäisiin telemaattisten sovellusten pirstoutunut kehittäminen, on välttämätöntä vahvistaa viraston asemaa tällaisten sovellusten alalla. Virastolle olisi unionin toimivaltaisena elimenä annettava merkittävä asema kaikkien telemaattisten sovellusten johdonmukaisen kehittämisen ja käyttöönoton varmistamiseksi. Tätä varten virastolle olisi annettava valtuudet toimia telemaattisten sovellusten järjestelmäviranomaisena, ja tässä ominaisuudessa viraston olisi pidettävä yllä, valvottava ja hallinnoitava kaikkia asiaankuuluvia osajärjestelmävaatimuksia unionin tasolla.
- (13) Kun otetaan huomioon ERTMS:n merkitys yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen moitteettoman kehittämisen ja turvallisuuden kannalta ja jotta voidaan välttää ERTMS:n pirstoutunut kehittäminen, on tarpeen parantaa yleistä koordinoitua unionin tasolla. Näin ollen virastolle, jolla unionin elimistä on eniten alan asiantuntemusta, olisi annettava merkittävämpi asema tällä alalla, jotta voidaan varmistaa ERTMS:n johdonmukainen kehittäminen, varmistaa, että ERTMS-laitteet ovat voimassa olevien teknisten eritelmien mukaiset, ja varmistaa, että ERTMS:ään liittyvät eurooppalaiset tutkimusohjelmat koordinoitua ERTMS:n teknisten eritelmien kehittämisen kanssa. Viraston olisi erityisesti estettävä se, että ERTMS:ään liittyvät kansalliset lisävaatimukset vaarantavat sen yhteentoinivuuden. Yhteensopimattomia kansallisia vaatimuksia olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan vapaaehtoisuuteen perustuen tai ne olisi kumottava.
- (14) Ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien käyttöönottolupamenettelyiden saattamiseksi entistä tehokkaammiksi ja näiden menettelyjen yhdenmukaistamiseksi unionin tasolla on erittäin tärkeää, että virasto tarkistaa ennen ERTMS-ratalaitteita koskevia tarjouskilpailuja, että suunnitellut tekniset ratkaisut ovat täysin asiaankuuluvien YTE:ien mukaisia ja näin ollen täysin yhteentoimivia. Direktiivissä (EU) 2016/797 tullaan säätämään tästä. Viraston olisi perustettava ryhmä, joka koostuu ERTMS:n alalla toimivista ilmoitetuista vaatimus-tenmukaisuuden arviointilaitoksista. Tällaisten laitosten osallistumista ryhmään olisi kannustettava niin paljon kuin mahdollista.
- (15) Viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten välisen yhteistyön helpottamiseksi sekä selkeän tehtävän- ja vastuunjaon takaamiseksi niiden välillä olisi kehitettävä viestintäkäytäntö. Lisäksi olisi kehitettävä yhteinen tiedotus- ja viestintäfoorumi, jossa on virtuaalisen keskitetyn palvelupisteen toiminto, tarvittaessa olemassa olevien sovellusten ja rekisterien pohjalta laajentamalla niiden toimintoja, jotta virastolle ja kansallisille turvallisuusviranomaisille voidaan tiedottaa kaikista lupa- ja turvallisuustodistushakemuksista, näiden menettelyjen vaiheista ja niiden tuloksista. Yksi tämän foorumin tärkeistä tavoitteista on tunnistaa varhaisessa vaiheessa tarve koordinoitua kansallisten turvallisuusviranomaisten ja viraston tehtäväksi tulevat päätökset tapauksissa, joissa samanlaisia lupia ja turvallisuustodistuksia varten on eri hakemukset. Tällaiset tapaukset olisi tunnistettava yksinkertaisesti automaattisin ilmoituksin.

- (16) Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat tähän saakka veloittaneet maksun antamistaan kalustoyksikköluvista ja yhtenäisistä turvallisuustodistuksista. Kun toimivaltaa siirrettäisiin unionin tasolle, virastolla olisi oltava valtuudet veloittaa maksu hakijoilta antaessaan niille edellä olevissa johdanto-osan kappaleissa mainittuja todistuksia ja lupia. On tärkeää vahvistaa tietyt periaatteet, joita sovelletaan virastolle suoritettaviin maksuihin ja palkkioihin. Kyseisten maksujen ja palkkioiden suuruus olisi arvioitava siten, että ne kattavat annetun palvelun täysimääräiset kustannukset, mukaan lukien tarvittaessa kansallisille turvallisuusviranomaisille annetuista tehtävistä johtuvat asiaankuuluvat kustannukset. Kyseisten maksujen ja palkkioiden olisi oltava yhtä suuria tai pienempiä kuin asiaankuuluvista palveluista tällä hetkellä keskimäärin perityt maksut ja palkkiot. Nämä maksut ja palkkiot olisi vahvistettava läpinäkyvällä, tasapuolisella ja yhdenmukaisella tavalla yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa eivätkä ne saisi vaarantaa Euroopan rautatiealan kilpailukykyä. Ne olisi vahvistettava siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon yritysten maksukyky, eivätkä ne saisi johtaa tarpeettomien taloudellisten rasitteiden määräämiseen yrityksille. Niissä olisi otettava asianmukaisesti huomioon pienten ja keskisuurten yritysten erityistarpeet.
- (17) Yleisenä tavoitteena on, että tehtävien ja toimintojen uusi jakaminen kansallisten turvallisuusviranomaisten ja viraston välillä tapahtuu tehokkaasti ja ilman, että nykyinen turvallisuuden korkea taso laskee. Tätä varten viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten välillä olisi tehtävä yhteistyösopimuksia, joissa otetaan huomioon kustannussekä. Virastolla olisi oltava riittävät resurssit, jotta se voi hoitaa uudet tehtävänsä, ja näiden resurssien myöntämisaikataulun olisi perustuttava selkeästi määriteltäisiin tarpeisiin.
- (18) Laatiessaan suosituksia viraston olisi otettava huomioon verkot, jotka ovat erillään muista unionin rautatiejärjestelmistä ja jotka vaativat erityisasiantuntemusta maantieteellisistä tai historiallisista syistä. Jos toiminta on lisäksi rajoittunut tällaisiin verkkoihin, yhtenäisten turvallisuustodistusten ja kalustoyksikkölupien hakijoille olisi oltava mahdollista hoitaa tarvittavat muodollisuudet paikallisesti asiaankuuluvien kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa. Tätä varten ja jotta vähennetään hallinnollisia rasitteita ja kustannuksia, viraston ja asiaankuuluvien kansallisten turvallisuusviranomaisten välillä tehtävissä yhteistyösopimuksissa olisi voitava määrätä tehtävien asianmukaisesta jakamisesta, tämän kuitenkin vaikuttamatta virastolla olevaan lopulliseen vastuuseen luvan tai yhtenäisen turvallisuustodistuksen antamisessa.
- (19) Kun otetaan huomioon kansallisten viranomaisten, erityisesti kansallisten turvallisuusviranomaisten, kokemus, virastolla olisi oltava mahdollisuus käyttää asianmukaisesti tätä asiantuntemusta antaessaan asiaankuuluvia lupia ja yhtenäisiä turvallisuustodistuksia. Tätä varten kansallisten asiantuntijoiden tilapäistä siirtoa virastoon olisi kannustettava.
- (20) Direktiivissä (EU) 2016/798 ja direktiivissä (EU) 2016/797 on määrä säätää kansallisten toimenpiteiden tarkastelusta rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden sekä kilpailusääntöjen mukaisuuden kannalta. Mainituissa direktiiveissä tullaan myös rajoittamaan jäsenvaltioiden mahdollisuutta ottaa käyttöön uusia kansallisia sääntöjä. Nykyinen järjestelmä, jossa edelleen sovelletaan lukuisia kansallisia sääntöjä, saattaa johtaa ristiriitaan unionin sääntöjen kanssa sekä aiheuttaa riittämätöntä avoimuutta ja toimijoiden, mukaan lukien pienemmät ja uudet toimijat, mahdollista syrjintää. Jotta voidaan siirtyä kohti aidosti avoimia ja tasapuolisia rautatiesääntöjä unionin tasolla, on tarpeen vahvistaa kansallisten sääntöjen, myös toimintaa koskevien sääntöjen, asteittaista vähentämistä. Riippumattomaan ja puolueettomaan asiantuntemukseen perustuva näkemys on välttämätön unionin tasolla. Sen vuoksi viraston asemaa olisi vahvistettava.
- (21) Kansallisten turvallisuusviranomaisten ja ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toiminnassa, organisaatiossa ja päätöksentekomenettelyissä rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden alalla on huomattavia eroja, mikä haittaa yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen moitteetonta toimintaa. Tästä voi olla haittaa erityisesti pienille ja keskiuurille yrityksille, jotka haluavat päästä toisen jäsenvaltion rautatiemarkkinoille. Sen vuoksi on välttämätöntä tehostaa koordinoitua, jotta voidaan lisätä yhdenmukaisuutta unionin tasolla. Tätä varten viraston olisi seurattava kansallisten turvallisuusviranomaisten ja ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimintaa ja päätöksentekoa tekemällä niissä auditointeja ja tarkastuksia, tarvittaessa yhteistyössä kansallisten akkreditointielinten kanssa.
- (22) Turvallisuuden alalla on tärkeää taata mahdollisimman laaja avoimuus ja tehokas tiedonkulku. Yhteisiin turvallisuusindikaattoreihin perustuva tuloksellisuuden analyysi, jossa olisivat mukana kaikki alan toimijat, on tärkeä, ja se olisi toteutettava. Tilastoasioissa on tarpeen tehdä tiivistä yhteistyötä Eurostatin kanssa.

- (23) Rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden alalla tapahtuneen edistymisen seuraamiseksi viraston olisi julkaistava kertomus joka toinen vuosi. Ottaen huomioon viraston tekninen asiantuntemus ja puolueettomuus viraston olisi myös avustettava komissiota sen valvoessa rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa.
- (24) Euroopan laajuisen liikenneverkon yhteentoimivuutta olisi parannettava, ja unionin tukea saavien uusien investointihankkeiden valinnassa olisi noudatettava yhteentoimivuuden tavoitetta, joka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1315/2013⁽¹⁾. Virasto on asianmukainen elin myötävaikuttamaan näiden tavoitteiden saavuttamiseen, ja sen olisi tehtävä läheistä yhteistyötä unionin toimivaltaisten elinten kanssa Euroopan laajuisista liikenneverkkoa koskevissa hankkeissa. ERTMS:n käyttöönoton ja ERTMS-hankkeiden osalta viraston tehtäviin olisi sisällyttävä hakijoiden auttaminen ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien YTE:ien mukaisten hankkeiden toteuttamisessa.
- (25) Liikkuvan kaluston kunnossapito on tärkeä osa turvallisuusjärjestelmää. Rautatiekaluston kunnossapitoon ei ole syntynyt todellisia eurooppalaisia markkinoita, koska kunnossapitokonepajoilla ei ole sertifiointijärjestelmää. Tämä tilanne on johtanut kustannusten lisääntymiseen alalla ja aiheuttaa liikennettä tyhjiillä vaunuilla. Tämän vuoksi olisi asteittain kehitettävä kunnossapitokonepajojen ja muiden kalustoyksiköiden kuin tavaravaunujen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointia koskevat yhteiset edellytykset ja pidettävä niitä ajan tasalla. Virasto on tarkoituksenmukaisin elin ehdottamaan komissiolle asianmukaisia ratkaisuja.
- (26) Veturinkuljettajien ammattipätevyysvaatimukset ovat tärkeä tekijä sekä rautateiden turvallisuuden että yhteentoimivuuden kannalta unionissa. Ammattipätevyysvaatimukset ovat myös edellytys rautatiealan työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle. Tätä asiaa olisi käsiteltävä sosiaalisen vuoropuhelun nykyisissä puitteissa. Viraston olisi annettava tarvittavaa teknistä tukea, jotta tämä kysymys voidaan ottaa huomioon unionin tasolla.
- (27) Viraston olisi helpotettava kansallisten turvallisuusviranomaisten, kansallisten tutkintaelinten ja unionin tasolla toimivien edustavien rautatiealan elinten välistä yhteistyötä, jotta voidaan edistää hyviä käytäntöjä, asiaa koskevien tietojen vaihtoa ja rautatiealaan liittyvien tietojen keräämistä sekä seurata unionin rautatiejärjestelmän yleistä turvallisuustasoa.
- (28) Tarvittaessa rekisterien ja rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen pyrkiviin menettelyihin liittyvien asiakirjojen olisi oltava yleisön saatavilla, jotta varmistettaisiin mahdollisimman laaja avoimuus ja kaikkien asianosaisten yhtäläinen oikeus saada asiaankuuluvia tietoja. Sama koskee rautatiealan toimilupia, yhtenäisiä turvallisuustodistuksia ja muita asiaankuuluvia asiakirjoja. Viraston olisi huolehdittava näiden tietojen tehokkaasta, käyttäjäystävällisestä ja helppokäyttöisestä vaihdosta ja julkaisemisesta erityisesti asianmukaisten tietotekniikkaratkaisujen avulla rautatiejärjestelmän kustannustehokkuuden parantamiseksi ja alan operatiivisten tarpeiden tukemiseksi.
- (29) Rautatiealan innovointi- ja tutkimustoiminnan edistäminen on tärkeää, ja viraston olisi kannustettava siihen. Viraston toiminnan puitteissa tähän liittyen annettava taloudellinen tuki ei saisi johtaa asianomaisten markkinoiden vääristymiseen.
- (30) Jotta voidaan parantaa unionin rahoitustuen tehokkuutta, laatua ja yhteensopivuutta asiaa koskevien teknisten määräysten kanssa, virastolla olisi oltava aktiivinen rooli rautatiehankkeiden arvioinnissa.
- (31) Rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan lainsäädännön, täytäntöönpano-ohjeiden ja viraston suositusten asianmukainen ja yhdenmukainen ymmärtäminen on edellytys unionin rautatiesäännösten tehokkaalle täytäntöönpanolle ja rautatiemarkkinoiden toiminnalle. Sen vuoksi viraston olisi asiaan liittyen järjestettävä aktiivisesti koulutusta ja opastustoimintaa.
- (32) Ottaen huomioon viraston uudet tehtävät kalustoyksikkölupien ja yhtenäisten turvallisuustodistusten myöntämisen osalta näitä aloja koskevalle koulutus- ja julkaisutoiminnalle tulee olemaan suuri tarve. Kansallisia turvallisuusviranomaisia olisi pyydetävä osallistumaan koulutustoimiin maksutta aina kun se on mahdollista, erityisesti kun ne ovat osallistuneet niiden valmisteluun.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1315/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, unionin suuntaviivoista Euroopan laajuisen liikenneverkon kehittämiseksi ja päätöksen N:o 661/2010/EU kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 1).

- (33) Jotta virasto voisi hoitaa asianmukaisesti sille osoitetut tehtävät, sillä olisi oltava oikeushenkilön asema ja oma talousarvio, joka rahoitetaan pääasiassa unionin rahoitusosuuden ja hakijoiden suorittamien maksujen ja palkkioiden avulla. Viraston riippumattomuutta ja puolueettomuutta ei saisi vaarantaa jäsenvaltioista, kolmansista maista tai muilta yhteisöiltä saatavilla rahoitusosuuksilla. Jotta voitaisiin varmistaa viraston riippumattomuus päivittäisessä johtamisessa ja sen antamissa lausunnoissa, suosituksissa ja päätöksissä, viraston organisaation olisi oltava avoin ja pääjohtajalla olisi oltava täysi vastuu. Viraston henkilöstön olisi oltava riippumaton ja se olisi palkattava käyttäen sekä lyhytaikaisia että pitkäaikaisia työsopimuksia, jotta viraston organisaatiotietämys ja toiminnan jatkuvuus pystytään säilyttämään samalla kun toteutetaan välttämätöntä ja jatkuvaa asiantuntemuksen vaihtoa rautatiealan kanssa. Viraston menoihin olisi sisällyttävä henkilöstöstä, hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat kulut sekä muun muassa määrä, joka maksetaan kansallisille turvallisuusviranomaisille niiden työstä kalustoyksikkölupien ja yhtenäisten turvallisuustodistusten myöntämistä koskevassa menettelyssä, asiaankuuluvien yhteistyösopimusten sekä maksujen ja palkkioiden määrittämistä koskevan täytäntöönpanosäädöksen säännösten mukaisesti.
- (34) Eturistiriitojen ehkäisemisen ja ratkaisemisen kannalta on olennaista, että virasto toimii puolueettomasti, osoittaa lahjomattomuutta ja vahvistaa korkeaa ammatillista tasoa koskevat vaatimukset. Ei saisi koskaan olla perusteltua syytä epäillä, että päätöksiin saattavat vaikuttaa edut, jotka ovat ristiriidassa viraston aseman kanssa koko unionia palvelevana elimenä, tai viraston henkilöstön, jonkin kansallisen asiantuntijan taikka hallintoneuvoston tai valituslautakuntien jonkin jäsenen kytkökset tai yksityiset edut, jotka loisivat tai voisivat luoda ristiriidan asianomaisen henkilön virallisten tehtävien asianmukaisen hoitamisen kanssa. Hallintoneuvoston olisi siksi vahvistettava koko virastoa koskevat kattavat säännöt eturistiriidoista. Kyseisissä säännöissä olisi otettava huomioon suositukset, jotka tilintarkastustuomioistuin antoi vuonna 2012 laatimassaan erityiskertomuksessa nro 15.
- (35) Viraston päätöksentekomenettelyn virtaviivaistamiseksi sekä tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi olisi otettava käyttöön kaksitasoinen hallintorakenne. Tätä varten jäsenvaltioiden ja komission olisi oltava edustettuina hallintoneuvostossa, jolla on tarvittava toimivalta, mukaan lukien valtuudet vahvistaa talousarvio ja hyväksyä ohjelma-asiakirja. Hallintoneuvoston olisi annettava yleisiä suuntaviivoja viraston toimia varten ja seurattava tiiviimmin viraston toimia hallinnollisten ja talousarvioon liittyvien kysymysten valvonnan tehostamiseksi. Olisi perustettava pienempi johtokunta, jonka tehtävänä on hallintoneuvoston kokousten valmisteleminen asianmukaisella tavalla ja sen päätöksentekomenettelyn tukeminen. Johtokunnan valtuudet olisi määriteltävä hallintoneuvoston hyväksymässä toimeksiannossa, ja niihin olisi tarvittaessa sisällyttävä lausuntoja ja väliaikaisia päätöksiä, jotka hallintoneuvosto lopullisesti vahvistaa.
- (36) Jotta voidaan taata hallintoneuvoston päätösten avoimuus, asianomaisten alojen edustajien olisi oltava läsnä sen kokouksissa mutta ilman äänioikeutta. Komission olisi nimitettävä eri sidosryhmien edustajat käyttäen perusteena sitä, kuinka nämä edustavat unionin tasolla rautatieyrityksiä, rataverkon haltijoita, rautatiealan teollisuutta, ammattijärjestöjä sekä henkilö- ja tavaraliikenteen asiakkaita.
- (37) On tarpeen varmistaa, että osapuolilla, joita viraston tekemät päätökset koskevat, on oikeus turvautua tarvittaviin riippumattomiin ja puolueettomiin muutoksenhakekeinoihin. Olisi järjestettävä asianmukainen muutoksenhake-mekanismi, jotta pääjohtajan päätöksiin voidaan hakea muutosta erikoistuneessa valituslautakunnassa.
- (38) Niitä tapauksia varten, joissa viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten välillä on erimielisyyttä yhtenäisten turvallisuustodistusten tai kalustoyksikkölupien myöntämisestä, olisi otettava käyttöön välitysmenettely, jotta päätökset voidaan tehdä yhdessä ja yhteistyössä.
- (39) Viraston toimintaan liittyvä laajempi strateginen näkökulma helpottaisi sen resurssien tehokkaampaa suunnittelua ja hallinnointia sekä parantaisi sen toiminnan laatua. Tämä vahvistetaan komission delegoidulla asetuksella (EU) N:o 1271/2013⁽¹⁾. Sen vuoksi hallintoneuvoston olisi asianomaisia sidosryhmiä kuultuaan vahvistettava vuotuisen ja monivuotisen työohjelman sisältävä yhtenäinen ohjelma-asiakirja ja saatettava se määräajoin ajan tasalle.

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetukset (EU) N:o 1271/2013, annettu 30 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 208 artiklassa tarkoitettuja elimiä koskevasta varainhoidon puiteasetuksesta (EUVL L 328, 7.12.2013, s. 42).

- (40) Kun virastolle annetaan unionin rautatiejärjestelmän turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskeva uusi tehtävä ohjelma-asiakirjan hyväksymisen jälkeen, hallintoneuvoston olisi tarvittaessa muutettava ohjelma-asiakirjaa kyseisen uuden tehtävän sisällyttämiseksi siihen resurssisiin kohdistuvien henkilöstö- ja talousarviovaikutusten analysoinnin jälkeen.
- (41) Viraston toiminnan olisi oltava avointa. Euroopan parlamentin harjoittama tehokas valvonta olisi varmistettava, ja tätä varten Euroopan parlamenttia olisi kuultava viraston ohjelma-asiakirjan monivuotista osaa koskevasta luonnoksesta ja sillä olisi oltava mahdollisuus kuulla viraston pääjohtajaa ja saada viraston toimintaa koskeva vuosikertomus. Viraston olisi myös sovellettava soveltuvaa unionin lainsäädäntöä, joka koskee asiakirjojen julkista saatavuutta.
- (42) Kun viime vuosina on perustettu lisää erillisvirastoja, avoimuus ja unionin niille myöntämän rahoituksen hallinnoinnin valvonta on parantunut, erityisesti kun kyse on veloittavien maksujen budjetoinnista, varainhoidon valvonnasta, vastuuvapauden myöntämisoikeudesta, eläkejärjestelmään suoritettavista maksuista ja sisäisestä talousarviomenettelystä (käytännesäännöt). Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013 ⁽¹⁾ olisi samoin sovellettava rajoituksetta virastoon, ja viraston olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista ⁽²⁾.
- (43) Viraston olisi aktiivisesti edistettävä rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyvää unionin lähestymistapaa suhteissaan kansainvälisiin järjestöihin ja kolmansiin maihin. Tähän olisi viraston toimivallan rajoissa kuuluttava myös unionin rautatieyritysten vastavuoroisen pääsyn helpottaminen kolmansien maiden rautatiemarkkinoille ja unionin liikkuvan kaluston pääsyn helpottaminen kolmansien maiden verkoille.
- (44) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano siltä osin kuin kyse on kansallisten sääntöjen luonnosten ja olemassa olevien kansallisten sääntöjen tarkastelusta, kansallisten turvallisuusviranomaisten ja ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten seurannasta, valituslautakuntien työjärjestyksen vahvistamisesta sekä niiden maksujen ja palkkioiden määrittämisestä, jotka virastolla on oikeus veloittaa, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽³⁾ mukaisesti.
- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli perustaa erikoistunutta elintä, jonka tehtävänä on laatia rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevia yhteisiä ratkaisuja, vaan se voidaan toiminnan yhteisen luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (46) Viraston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi on tarpeen panna täytäntöön tiettyjä viraston hallintoa koskevia periaatteita, jotta voidaan noudattaa EU:n erillisvirastoja käsittelevässä toimielinten välisessä työryhmässä heinäkuussa 2012 hyväksyttyä yhteistä julkilausumaa ja yhteistä lähestymistapaa, joiden tarkoituksena on tehostaa virastojen toimintaa ja parantaa niiden tuloksellisuutta.
- (47) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 LUKU

PERIAATTEET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan unionin rautatievirasto, jäljempänä 'virasto'.
2. Tässä asetuksessa säädetään
 - a) viraston perustamisesta ja tehtävistä;
 - b) jäsenvaltioiden tehtävistä tämän asetuksen yhteydessä.
3. Tällä asetuksella tuetaan yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen perustamista ja erityisesti tavoitteita, jotka liittyvät
 - a) unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuuteen, josta säädetään direktiivissä (EU) 2016/797;
 - b) unionin rautatiejärjestelmän turvallisuuteen, josta säädetään direktiivissä (EU) 2016/798;
 - c) veturinkuljettajien hyväksymiseen, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/59/EY ⁽¹⁾.

2 artikla

Viraston tavoitteet

Viraston tavoitteena on edistää rajattoman yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen kehittämistä edelleen ja sen tehokasta toimintaa takaamalla rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden korkea taso ja parantaen samalla rautatiealan kilpailuasemaa. Viraston on erityisesti edistettävä teknisten kysymysten osalta unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa kehittämällä unionin rautatiejärjestelmän turvallisuutta koskeva yhteinen lähestymistapa sekä parantamalla unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta.

Viraston tavoitteina on myös seurata kansallisten rautatiealan sääntöjen kehittämistä rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden aloilla toimivien kansallisten viranomaisten toiminnan tukemiseksi sekä edistää menettelyjen optimointia.

Jos direktiivissä (EU) 2016/797 ja direktiivissä (EU) 2016/798 niin säädetään, viraston on toimittava unionin viranomaisena, jonka tehtävänä on antaa rautatieliikenteen kalustoyksikköjen ja kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupia sekä rautatieyritysten yhtenäisiä turvallisuustodistuksia.

Näihin tavoitteisiin pyrkiessään viraston on otettava täysimääräisesti huomioon unionin laajentumisprosessi ja rautatieyhteyksiin kolmansien maiden kanssa liittyvät erityisrajoitukset.

3 artikla

Oikeudellinen asema

1. Virasto on unionin elin, joka on oikeushenkilö.
2. Virastolla on kaikissa jäsenvaltioissa laajin kansallisen lainsäädännön mukainen oikeushenkilöllä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta sekä esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Virastoa edustaa sen pääjohtaja.
4. Virastolla on yksinomainen vastuu tehtäviinsä ja toimivaltaansa kuuluvista asioista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/59/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, vetureita ja junia rautateilla yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 51).

4 artikla

Viraston antamien asiakirjojen lajit

Virasto voi antaa

- a) suosituksia komissiolle 13, 15, 17, 19, 35, 36 ja 37 artiklan soveltamisesta;
- b) suosituksia jäsenvaltioille 34 artiklan soveltamisesta;
- c) lausuntoja komissiolle 10 artiklan 2 kohdan ja 42 artiklan nojalla sekä lausuntoja jäsenvaltioiden asianomaisille viranomaisille 10, 25 ja 26 artiklan nojalla;
- d) suosituksia kansallisille turvallisuusviranomaisille 33 artiklan 4 kohdan nojalla;
- e) päätöksiä 14, 20, 21 ja 22 artiklan nojalla;
- f) lausuntoja, jotka ovat vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttäviä menetelmiä, 19 artiklan nojalla;
- g) teknisiä asiakirjoja 19 artiklan nojalla;
- h) auditointikertomuksia 33 ja 34 artiklan nojalla;
- i) suuntaviivoja ja muita ei-sitovia asiakirjoja, joilla helpotetaan rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan lainsäädännön soveltamista, 13, 19, 28, 32, 33 ja 37 artiklan nojalla.

2 LUKU

TYÖMENETELMÄT

5 artikla

Työryhmien ja muiden ryhmien perustaminen ja kokoonpano

1. Virasto perustaa rajoitetun määrän työryhmiä sellaisten suositusten ja tarvittaessa suuntaviivojen laatimiseksi, jotka liittyvät erityisesti yhteentoimivuuden teknisiin eritelmiin (YTE), yhteisiin turvallisuustavoitteisiin, yhteisiin turvallisuusmenetelmiin ja yhteisten turvallisuusindikaattoreiden käyttöön.

Virasto voi perustaa työryhmiä muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komission tai 81 artiklassa tarkoitetun komitean, jäljempänä 'komitea', pyynnöstä tai omasta aloitteestaan kuultuaan ensin komissiota.

Työryhmien puheenjohtajana toimii viraston edustaja.

2. Työryhmiin kuuluu

- edustajia, jotka toimivaltaiset kansalliset viranomaiset ovat nimenneet osallistumaan työryhmiin;
- viraston 3 kohdassa tarkoitetusta luettelosta valitsevia rautatiealan ammattilaisia. Virasto varmistaa toimialan sellaisten sektoreiden ja käyttäjien asianmukaisen edustuksen, joihin komission viraston sille antamien suositusten perusteella mahdollisesti ehdottamat toimenpiteet voisivat vaikuttaa. Viraston on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä maantieteellisesti tasapainoiseen edustukseen.

Virasto voi tarvittaessa nimittää työryhmiin riippumattomia asiantuntijoita ja asianomaisella alalla päteviksi tunnustettujen kansainvälisten järjestöjen edustajia. Työryhmiin ei saa nimittää viraston henkilöstön jäseniä lukuun ottamatta työryhmien puheenjohtajaa, jona toimii viraston edustaja.

3. Kunkin 38 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun edustavan elimen on toimitettava virastolle luettelo pätevimmistä asiantuntijoista, joilla on valtuudet edustaa sitä kussakin työryhmässä, ja saatettava kyseinen luettelo ajan tasalle, kun tapahtuu muutoksia.

4. Jos tällaisten työryhmien työskentelyllä on suora vaikutus toimialan työntekijöiden työoloihin, terveyteen ja turvallisuuteen, Euroopan tasolla toimivien ammattijärjestöjen nimeämien edustajien on osallistuttava asianomaisiin työryhmiin varsinaisina jäseninä.
5. Virasto vastaa työryhmien jäsenten matka- ja oleskelukuluista hallintoneuvoston vahvistamien sääntöjen ja taulukoiden mukaisesti.
6. Virasto ottaa asianmukaisesti huomioon työryhmien työskentelyn tulokset laatiessaan 1 kohdassa tarkoitettuja suosituksia ja suuntaviivoja.
7. Virasto perustaa ryhmiä 24 ja 29 artiklassa sekä 38 artiklan 1 kohdassa säädettyjä tarkoituksia varten.
8. Virasto voi perustaa ryhmiä 38 artiklan 4 kohdan mukaisesti ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komission tai komitean pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan.
9. Työryhmien ja muiden ryhmien työskentely on avointa. Hallintoneuvosto vahvistaa työryhmien ja muiden ryhmien työjärjestyksen, avoimuussäännöt mukaan lukien.

6 artikla

Työmarkkinaosapuolten kuuleminen

Virasto kuulee työmarkkinaosapuolia komission päätöksen 98/500/EY⁽¹⁾ mukaisesti perustetussa alakohtaisessa neuvottelukomiteassa aina, kun tämän asetuksen 13, 15, 19 ja 36 artiklassa säädettyillä tehtävillä on suora vaikutus rautatiealan sosiaaliseen ympäristöön tai työolosuhteisiin. Työmarkkinaosapuolet voivat tällöin reagoida näihin kuulemisiin, edellyttäen että ne tekevät niin kolmen kuukauden kuluessa.

Nämä kuulemiset toteutetaan, ennen kuin virasto antaa suosituksensa komissiolle. Virasto ottaa nämä kuulemiset asianmukaisesti huomioon ja on aina valmis antamaan lisäperusteluja suosituksilleen. Virasto toimittaa alakohtaisen neuvottelukomitean esittämät näkemykset ja suosituksensa komissiolle, joka toimittaa ne edelleen komitealle.

7 artikla

Rautateiden henkilö- ja tavaraliikenteen asiakkaiden kuuleminen

Aina kun 13 ja 19 artiklassa säädettyillä tehtävillä on rautateiden henkilö- ja tavaraliikenteen asiakkaisiin välittömästi kohdistuvia vaikutuksia, virasto kuulee kyseisiä asiakkaita edustavia järjestöjä, myös vammaisten ja liikkumisesteisten henkilöiden edustajia. Nämä järjestöt voivat tällöin reagoida näihin kuulemisiin, edellyttäen että ne tekevät niin kolmen kuukauden kuluessa.

Komissio laatii komitean avustuksella luettelon järjestöistä, joita on kuultava.

Nämä kuulemiset toteutetaan, ennen kuin virasto antaa suosituksensa komissiolle. Virasto ottaa nämä kuulemiset asianmukaisesti huomioon ja on aina valmis antamaan lisäperusteluja suosituksilleen. Virasto toimittaa asianomaisten järjestöjen esittämät näkemykset ja suosituksensa komissiolle, joka toimittaa ne edelleen komitealle.

8 artikla

Vaikutustenarviointi

1. Virasto tekee suosituksistaan ja lausunnoistaan vaikutustenarvioinnin. Hallintoneuvosto hyväksyy vaikutustenarvioinnissa käytettävät menetelmät, jotka perustuvat komission menetelmiin. Virasto toimii yhteistyössä komission kanssa sen varmistamiseksi, että asiaan liittyvä komissiossa tehty työ otetaan asianmukaisesti huomioon. Virasto merkitsee vaikutustenarvioinnin perustana olevat oletukset sekä käytetyt tietolähteet selvästi raporttiin, joka liitetään kuhunkin suositukseen.

⁽¹⁾ Komission päätös 98/500/EY, tehty 20 päivänä toukokuuta 1998, Euroopan tason työmarkkinaosapuolten vuoropuhelua edistävien alakohtaisten neuvottelukomiteoiden perustamisesta (EYVL L 225, 12.8.1998, s. 27).

2. Ennen kuin virasto sisällyttää hallintoneuvoston 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti hyväksymään ohjelma-asiakirjaan toimen, se tekee varhaisen vaiheen vaikutustenarvioinnin, jossa se käsittelee

- a) ratkaistavaa ongelmaa ja mahdollisia ratkaisutapoja;
- b) sitä, missä määrin erityiset toimet, mukaan lukien viraston antama suositus tai lausunto, olisivat tarpeen;
- c) virastolta odotettua panosta ongelman ratkaisemiseksi.

Ennen toimien tai hankkeiden sisällyttämistä ohjelma-asiakirjaan niistä tehdään tehokkuusanalyysi yksitellen ja yhdessä, jotta voidaan hyödyntää viraston talousarviota ja resursseja parhaalla mahdollisella tavalla.

3. Virasto voi toteuttaa suosituksiinsa perustuvan lainsäädännön jälkiarvioinnin.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava virastolle tarvittavat tiedot vaikutustenarviointia varten, jos niitä on käytettävissä.

Edustavien elinten on viraston pyynnöstä annettava sille vaikutustenarviointiin tarvittavia ei-luottamuksellisia tietoja.

9 artikla

Tutkimukset

Silloin kun se on tarpeen viraston tehtävien suorittamiseksi virasto teettää tutkimuksia, joihin 5 artiklassa tarkoitettut työryhmät ja muut ryhmät tarvittaessa osallistuvat, ja rahoittaa nämä tutkimukset talousarviostaan.

10 artikla

Lausunnot

1. Virasto antaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/34/EU⁽¹⁾ 55 artiklassa tarkoitetun yhden tai useamman kansallisen sääntelyelimen pyynnöstä lausuntoja erityisesti niiden tietoon saatettujen kysymysten turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyvistä näkökohdista.
2. Virasto antaa komission pyynnöstä lausuntoja direktiivin (EU) 2016/797 tai direktiivin (EU) 2016/798 perusteella annettujen säädösten muutoksista, erityisesti jos mahdollisista puutteista on ilmoitettu.
3. Virasto antaa kaikki lausuntonsa ja erityisesti 2 kohdassa tarkoitettut lausunnot mahdollisimman pian ja viimeistään kahden kuukauden kuluessa lausuntopyynnön vastaanottamisesta, jollei pyynnön esittäneen osapuolen kanssa toisin sovita. Virasto julkistaa nämä lausuntonsa kuukauden kuluessa niiden antamisesta niin, että niistä on poistettu liikesalaisuudet.

11 artikla

Tarkastuskäynnit jäsenvaltioissa

1. Hoitaakseen saamansa tehtävät, erityisesti 14, 20, 21, 25, 26, 31, 32, 33, 34, 35 ja 42 artiklassa tarkoitettut tehtävänsä, ja avustaakseen komissiota sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) mukaisten tehtävien täyttämässä, mukaan lukien erityisesti asiaankuuluvan unionin lainsäädännön tosiasiallisen täytäntöönpanon arviointi, virasto voi tehdä tarkastuskäyntejä jäsenvaltioihin hallintoneuvoston hyväksymien toimintaperiaatteiden, työmenetelmien ja menettelyjen mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

2. Kun virasto on kuullut asianomaista jäsenvaltiota, se ilmoittaa suunnitellusta tarkastuskäynnistä, sitä suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten nimet sekä tarkastuskäynnin alkamispäivämäärän ja sen odotetun keston asianomaiselle jäsenvaltiolle hyvissä ajoin. Käyntejä suorittamaan valtuutettujen viraston virkamiesten on tehtävänsä suorittaakseen esitettävä pääjohtajan kirjallinen päätös, jossa määritellään heidän tarkastuskäyntinsä kohde ja tarkoitus.
3. Asianomaisten jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on helpotettava viraston henkilöstön työtä.
4. Virasto laatii kustakin 1 kohdassa tarkoitettua tarkastuskäynnistä kertomuksen ja toimittaa sen komissiolle ja kyseiselle jäsenvaltiolle.
5. Tämä artikla ei rajoita 33 artiklan 7 kohdassa ja 34 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten toteuttamista.
6. Virasto vastaa henkilöstönsä matka-, majoitus-, ylläpito- ja muista kuluista.

12 artikla

Keskitetty palvelupiste

1. Virasto perustaa tieto- ja viestintäjärjestelmän, jolla on vähintään seuraavat keskitetyn palvelupisteen toiminnot, ja hallinnoi sitä:
 - a) keskitetty yhteyspiste, jonka kautta hakija toimittaa tyyppihyväksyntää, kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupia ja yhtenäisiä turvallisuustodistuksia koskevat hakemusasiakirjansa. Jos käyttö- tai toiminta-alue rajoittuu ainoastaan yhden jäsenvaltion verkkoon tai verkkoihin, keskitetty yhteyspiste on kehitettävä siten, että voidaan varmistaa, että hakija valitsee haluamansa viranomaisen käsittelemään lupien tai yhtenäisten turvallisuustodistusten myöntämistä koko menettelyn osalta;
 - b) yhteinen tiedonvaihtofoorumi, joka tarjoaa virastolle ja kansallisille turvallisuusviranomaisille tietoa kaikista lupia ja yhtenäisiä turvallisuustodistuksia koskevista hakemuksista, näiden menettelyjen vaiheista ja niiden tuloksista sekä tapauksen mukaan valituslautakunnan pyynnöistä ja päätöksistä;
 - c) yhteinen tiedonvaihtofoorumi, joka tarjoaa virastolle ja kansallisille turvallisuusviranomaisille tietoa virastolle direktiivin (EU) 2016/797 19 artiklan mukaisesti osoitetuista hyväksyntäpyynnöistä sekä ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmiä, joihin liittyy eurooppalaisen junakulunvalvontajärjestelmän (ETCS) ja/tai raidesovellusten GSM-järjestelmän (GSM-R) laitteita, koskevista lupahakemuksista, näiden menettelyjen vaiheista ja niiden tuloksista sekä tapauksen mukaan valituslautakunnan pyynnöistä ja päätöksistä;
 - d) ennakkovaroitusjärjestelmä, jolla voidaan tunnistaa varhaisessa vaiheessa kansallisten turvallisuusviranomaisten ja viraston tehtäväksi tulevien päätösten välisen koordinoinnin tarve tapauksissa, joissa samanlaisia lupia tai yhtenäisiä turvallisuustodistuksia varten on eri hakemukset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun keskitetyn palvelupisteen tekniset ja toiminnalliset eritelmät on kehitettävä yhteistyössä 38 artiklassa tarkoitetun kansallisten turvallisuusviranomaisten verkoston kanssa viraston laatiman luonnoksen perusteella, jossa otetaan huomioon kustannus-hyötyanalyysin tulokset. Tämän pohjalta hallintoneuvosto hyväksyy tekniset ja toiminnalliset eritelmät sekä suunnitelman keskitetyn palvelupisteen perustamiseksi. Keskitetty palvelupiste kehitetään rajoittamatta teollis- ja tekijänoikeuksia ja vaadittua luottamuksellisuuden tasoa sekä ottaen tarvittaessa huomioon viraston jo käyttöön ottamat tietotekniset sovellukset ja rekisterit, kuten ne, joita tarkoitetaan 37 artiklassa.
3. Keskitetyn palvelupisteen on oltava toiminnassa viimeistään 16 päivänä kesäkuuta 2019.

4. Virasto seuraa keskitetyn palvelupisteen kautta toimitettuja hakemuksia erityisesti käyttämällä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua ennakkovaroitusjärjestelmää. Jos havaitaan, että samanlaisia lupia tai yhtenäisiä turvallisuustodistuksia varten on eri hakemukset, virasto huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, kuten seuraavista:

- a) ilmoittaminen hakijalle tai hakijoille siitä, että lupaa tai todistusta varten on esitetty toinen tai samanlainen pyyntö;
- b) koordinointi asiaankuuluvien kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa kansallisten turvallisuusviranomaisten ja viraston tehtäväksi tulevien päätösten välisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi. Ellei molemminpuolisesti hyväksyttävää ratkaisua löydy kuukauden kuluessa koordinoitimenettelyn alkamisesta, asia on saatettava sovintomenettelyyn 55, 61 ja 62 artiklassa tarkoitettuun valituslautakuntaan.

3 LUKU

RAUTATEIDEN TURVALLISUUTEEN LIITTYVÄT VIRASTON TEHTÄVÄT

13 artikla

Tekninen tuki – rautateiden turvallisuutta koskevat suositukset

1. Virasto antaa komissiolle suosituksia direktiivin (EU) 2016/798 5, 6 ja 7 artiklassa säädettyistä yhteisistä turvallisuusindikaattoreista, yhteisistä turvallisuusmenetelmistä ja yhteisistä turvallisuustavoitteista. Lisäksi virasto antaa komissiolle suosituksia yhteisten turvallisuusindikaattoreiden, yhteisten turvallisuusmenetelmien ja yhteisten turvallisuustavoitteiden määräjain toteutettavasta tarkistamisesta.
2. Virasto antaa komissiolle sen pyynnöstä tai oma-aloitteisesti suosituksia muista turvallisuutta koskevista toimenpiteistä ottaen huomioon saadut kokemukset.
3. Virasto antaa direktiivin (EU) 2016/798 17 artiklan mukaisesti suuntaviivoja avustukseen kansallisia turvallisuusviranomaisia rautatieyritysten, rataverkon haltijoiden ja muiden toimijoiden valvonnassa.
4. Virasto voi antaa direktiivin (EU) 2016/798 9 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissiolle suosituksia yhteisistä turvallisuusmenetelmistä, jotka koskevat turvallisuusjohtamisjärjestelmän perusosia, jotka on tarpeen yhdenmukaistaa unionin tasolla.
5. Virasto voi antaa suuntaviivoja ja muita ei-sitovia asiakirjoja rautateiden turvallisuutta koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon helpottamiseksi, mukaan lukien avun tarjoaminen jäsenvaltioille sellaisten kansallisten sääntöjen määrittelyssä, jotka voidaan kumota yhteisten turvallisuusmenetelmien hyväksymisen ja/tai tarkistamisen jälkeen, sekä suuntaviivat uusien kansallisten sääntöjen antamiseksi tai olemassa olevien kansallisten sääntöjen muuttamiseksi. Virasto voi myös antaa suuntaviivoja rautateiden turvallisuudesta ja turvallisuustodistusten myöntämisestä, mukaan lukien esimerkkiluettelo hyvistä käytännöistä erityisesti rajatylittävän liikenteen ja infrastruktuurin osalta.

14 artikla

Yhtenäiset turvallisuustodistukset

Virasto antaa, uusii, peruuttaa määräajaksi ja muuttaa yhtenäisiä turvallisuustodistuksia sekä tekee tältä osin yhteistyötä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa direktiivin (EU) 2016/798 10, 11 ja 18 artiklan mukaisesti.

Virasto rajoittaa yhtenäisiä turvallisuustodistuksia tai peruuttaa ne sekä tekee tältä osin yhteistyötä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa direktiivin (EU) 2016/798 17 artiklan mukaisesti.

15 artikla

Kalustoyksikköjen kunnossapito

1. Virasto avustaa komissiota direktiivin (EU) 2016/798 14 artiklan 7 kohdan mukaiseen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden sertifiointijärjestelmään liittyvissä asioissa.

2. Virasto antaa suosituksia komissiolle direktiivin (EU) 2016/798 14 artiklan 8 kohdan soveltamiseksi.
3. Virasto analysoi direktiivin (EU) 2016/798 15 artiklan mukaisesti päätetyt vaihtoehtoiset toimenpiteet ja sisällyttää analyysinsä tulokset tämän asetuksen 35 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun kertomukseen.
4. Virasto tukee ja pyynnöstä koordinoi kansallisia turvallisuusviranomaisia direktiivin (EU) 2016/798 17 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen kunnossapidosta vastaavien yksiköiden valvonnassa.

16 artikla

Yhteistyö kansallisten tutkintaelinten kanssa

Virasto tekee yhteistyötä kansallisten tutkintaelinten kanssa direktiivin (EU) 2016/798 20 artiklan 3 kohdan, 22 artiklan 1, 2, 5 ja 7 kohdan sekä 26 artiklan mukaisesti.

17 artikla

Vaarallisten aineiden rautatiekuljetukset

Virasto seuraa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/68/EY ⁽¹⁾ tarkoitettuja vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan lainsäädännön kehitystä sekä varmistaa yhdessä komission kanssa, että se on rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan lainsäädännön mukainen, erityisesti olennaisten vaatimusten osalta. Tässä tarkoituksessa virasto avustaa komissiota ja voi antaa suosituksia komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan.

18 artikla

Tiedonvaihto turvallisuuteen liittyvistä onnettomuuksista

Virasto kannustaa tiedonvaihtoon turvallisuuteen liittyvistä onnettomuuksista, vaaratilanteista ja läheltä piti -tilanteista ottaen huomioon direktiivin (EU) 2016/798 4 artiklassa tarkoitettujen rautatiealan toimijoiden kokemukset. Tällaisen tiedonvaihdon on johdettava hyvien käytäntöjen kehittämiseen jäsenvaltioiden tasolla.

4 LUKU

YHTEENTOIMIVUUTEEN LIITTYVÄT VIRASTON TEHTÄVÄT

19 artikla

Tekninen tuki rautateiden yhteentoimivuuden alalla

1. Virasto antaa
 - a) direktiivin (EU) 2016/797 5 artiklan mukaisesti komissiolle suosituksia YTE:ien laatimisesta ja niiden tarkistamisesta;
 - b) direktiivin (EU) 2016/797 15 artiklan 9 kohdan soveltamiseksi komissiolle suosituksia EY-tarkastusvakuutuksen ja siihen liitettävien teknisten asiakirjojen malleiksi;
 - c) direktiivin (EU) 2016/797 47, 48 ja 49 artiklan soveltamiseksi komissiolle suosituksia rekistereiden eritelmistä ja niiden tarkistamisesta;
 - d) direktiivin (EU) 2016/797 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti lausuntoja, jotka ovat vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttäviä menetelmiä YTE:ien puutteita koskien, ja toimittaa nämä lausunnot komissiolle;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/68/EY, annettu 24 päivänä syyskuuta 2008, vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13).

- e) komission pyynnöstä direktiivin (EU) 2016/797 7 artiklan mukaisesti sille lausuntoja jäsenvaltioiden pyynnöistä olla soveltamatta YTE:iä;
 - f) direktiivin 2016/797 4 artiklan 8 kohdan mukaisesti teknisiä asiakirjoja;
 - g) ennen ERTMS-ratalaitteita koskevia tarjouskilpailuja hyväksymispäätöksen varmistamiseksi ERTMS-järjestelmän yhdenmukaisen täytäntöönpanon unionissa direktiivin (EU) 2016/797 19 artiklan mukaisesti;
 - h) komissiolle suosituksia turvallisuuden olennaisesti liittyviä tehtäviä hoitavan junahenkilökunnan koulutuksesta ja hyväksynnästä;
 - i) yksityiskohtaisia ohjeita, jotka koskevat asiaankuuluvien eurooppalaisten standardointielinten standardeja, jotta voidaan täydentää komission niille antamaa toimeksiantoa;
 - j) komissiolle suosituksia, jotka liittyvät turvallisuuteen olennaisesti liittyviä tehtäviä suorittavan henkilöstön työoloihin;
 - k) komissiolle suosituksia, jotka liittyvät yhdenmukaistettuihin standardeihin, joita eurooppalaisten standardointielinten on kehitettävä, ja standardeihin, jotka liittyvät vaihdettaviin varaosiin, joilla voidaan parantaa unionin rautatiejärjestelmän turvallisuuden ja yhdenmukaisuuden tasoa;
 - l) tarvittaessa komissiolle suosituksia, jotka liittyvät turvallisuuden kannalta olennaisiin komponentteihin.
2. Laatiessaan 1 kohdan a, b, c, h, k ja l alakohdassa tarkoitettuja suosituksia virasto
- a) varmistaa, että YTE:t ja rekistereiden tekniset eritelmät mukautetaan tekniseen kehitykseen, markkinasuuntauksiin ja sosiaalisiin vaatimuksiin;
 - b) varmistaa, että YTE:ien kehittäminen ja ajan tasalle saattaminen sekä yhteentoimivuuden kannalta tarpeellisiksi osoittautuvien eurooppalaisten standardien kehittäminen koordinoidaan ja että virasto pitää yllä asianmukaisia yhteyksiä eurooppalaisiin standardointielimiin;
 - c) osallistuu tarvittaessa tarkkailijana hyväksytyjen standardointielinten perustamiin asiaankuuluviin työryhmiin.
3. Virasto voi antaa suuntaviivoja ja muita ei-sitovia asiakirjoja rautateiden yhteentoimivuutta koskevan lainsäädännön täytäntöönpanon helpottamiseksi sekä avustaa jäsenvaltioita sellaisten kansallisten sääntöjen määrittämisessä, jotka voidaan kumota YTE:ien hyväksymisen tai tarkistamisen jälkeen.
4. Jos yhteentoimivuuden osatekijät eivät ole olennaisten vaatimusten mukaisia, virasto avustaa komissiota direktiivin (EU) 2016/797 11 artiklan mukaisesti.

20 artikla

Kalustoyksikköjen markkinoillesaattamisluvat

Virasto antaa rautatieliikenteen kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupia, ja sillä on valtuudet uusia ja muuttaa myöntämiään lupia sekä peruuttaa ne määräajaksi tai kokonaan. Virasto tekee tätä varten yhteistyötä kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa direktiivin (EU) 2016/797 21 artiklan mukaisesti.

21 artikla

Kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamisluvat

Virasto antaa kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupia, ja sillä on valtuudet uusia ja muuttaa myöntämiään lupia sekä peruuttaa ne määräajaksi tai kokonaan direktiivin (EU) 2016/797 24 artiklan mukaisesti.

22 artikla

Ratalaitteiden ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien käyttöönotto

Ennen ERTMS-ratalaitteita koskevia tarjouskilpailuja virasto tarkistaa, että tekniset ratkaisut ovat täysin asiaankuuluvien YTE:ien mukaisia ja näin ollen täysin yhteentoimivia, ja tekee hyväksymispäätöksen direktiivin (EU) 2016/797 19 artiklan mukaisesti.

*23 artikla***Telemaattiset sovellukset**

1. Virasto toimii järjestelmäviranomaisena telemaattisten sovellusten koordinoitun kehittämisen varmistamiseksi unionissa asiaa koskevien YTE:ien mukaisesti. Tätä varten virasto pitää yllä, valvoo ja hallinnoi asiaankuuluvia osajärjestelmiä koskevia vaatimuksia.
2. Virasto määrittelee ja julkaisee telemaattisten sovellusten teknisten eritelmien muuttamista koskevien pyyntöjen hallinnointia koskevan menettelyn sekä soveltaa sitä. Tätä varten virasto perustaa rekisterin, johon merkitään tällaisten teknisten eritelmien muutospyynnöt ja niiden tila asianmukaisine perusteluineen, sekä pitää rekisteriä yllä ja ajan tasalla.
3. Virasto kehittää ja pitää yllä teknisiä apuvälineitä, joiden avulla voidaan hallinnoida telemaattisten sovellusten eritelmien eri versioita, ja pyrkii varmistamaan yhteensopivuuden aiempien versioiden kanssa.
4. Virasto avustaa komissiota sen seuraamisessa, että telemaattisten sovellusten teknisten eritelmien käyttöönotto tapahtuu asiaa koskevien YTE:ien mukaisesti.

*24 artikla***Tuki ilmoitetuille vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksille**

1. Virasto tukee direktiivin (EU) 2016/797 30 artiklassa tarkoitettujen ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toimia. Tällainen tuki käsittää erityisesti suuntaviivojen antamisen direktiivin (EU) 2016/797 9 artiklassa tarkoitettun yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttöönsoveltuvuuden arvioimiseksi sekä suuntaviivojen antamisen direktiivin (EU) 2016/797 10 ja 15 artiklassa tarkoitettua EY-tarkastusmenettelyä varten.
2. Virasto voi helpottaa ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten välistä yhteistyötä direktiivin (EU) 2016/797 44 artiklan mukaisesti ja erityisesti toimia niiden koordinoitiryhmän teknisenä sihteeristönä.

5 LUKU

KANSALLISIIN SÄÄNTÖIHIN LIITTYVÄT VIRASTON TEHTÄVÄT

*25 artikla***Kansallisten sääntöjen luonnosten tutkiminen**

1. Virasto tutkii sille direktiivin (EU) 2016/798 8 artiklan 4 kohdan sekä direktiivin (EU) 2016/797 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimitetut kansallisten sääntöjen luonnokset kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Jos kansallisen säännön luonnos on tarpeen kääntää tai jos se on pitkä tai monimutkainen, virasto jatkaa kyseistä määräaikaa enintään kolmella kuukaudella edellyttäen, että jäsenvaltio antaa siihen suostumuksensa. Virasto ja asianomainen jäsenvaltio voivat kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa yhdessä sopia, että mainittua määräaikaa jatketaan edelleen.

Tänä aikana virasto vaihtaa asiaankuuluvia tietoja asianomaisen jäsenvaltion kanssa, kuulee tarvittaessa asiaankuuluvia sidosryhmiä ja ilmoittaa jäsenvaltiolle tutkimuksen tuloksista.

2. Jos virasto 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen jälkeen katsoo, että kansallisten sääntöjen luonnokset mahdollistavat rautateiden yhteentoimivuutta koskevien olennaisten vaatimusten täyttymisen, voimassa olevien yhteisten turvallisuusmenetelmien ja YTE:ien noudattamisen sekä yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen ja että ne eivät johda mielivaltaiseen syrjintään tai rautatieliikennetoiminnan peiteltyyn rajoittamiseen jäsenvaltioiden välillä, virasto ilmoittaa myönteisestä arviostaan komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle. Siinä tapauksessa komissio voi vahvistaa säännöt 27 artiklassa tarkoitettussa tietoteknisessä järjestelmässä. Jos virasto ei ilmoita arviostaan komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa kansallisen säännön luonnoksen vastaanottamisesta tai 1 kohdan mukaisesti sovitussa jatkettussa määräajassa, jäsenvaltio voi ottaa säännön käyttöön, sanotun kuitenkin rajoittamatta 26 artiklan soveltamista.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tutkimus johtaa kielteiseen arvioon, virasto ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ilmoittamaan kantansa kyseiseen arvioon. Jos virasto pitää kielteisen arvionsa voimassa asianomaisen jäsenvaltion kanssa käydyin mielipiteiden vaihdon jälkeen, sen on kuukauden kuluessa

- a) annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettu lausunto ilmoittaen syyt, miksi tiettyä kansallista sääntöä tai tiettyjä kansallisia sääntöjä ei pitäisi saattaa voimaan ja/tai soveltaa; ja
- b) ilmoitettava komissiolle kielteisestä arviostaan ilmoittaen syyt, miksi tiettyä kansallista sääntöä tai tiettyjä kansallisia sääntöjä ei pitäisi saattaa voimaan ja/tai soveltaa.

Tämä ei vaikuta jäsenvaltion oikeuteen hyväksyä uutta kansallista sääntöä direktiivin (EU) 2016/798 8 artiklan 3 kohdan c alakohdan tai direktiivin (EU) 2016/797 14 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kantansa 3 kohdassa tarkoitettuun lausuntoon kahden kuukauden kuluessa, mukaan lukien perustelut, mikäli se vastustaa suositusta.

Jos ilmoitetut perustelut katsotaan riittämättömiksi tai jos tämä tieto puuttuu ja jos jäsenvaltio hyväksyy kyseessä olevan kansallisen säännön huomioimatta 3 kohdassa tarkoitettua lausuntoa riittävästi, komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, joka osoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle ja jossa sitä pyydetään muuttamaan kyseistä sääntöä tai kumoamaan se. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

26 artikla

Olemassa olevien kansallisten sääntöjen tutkiminen

1. Virasto tutkii direktiivin (EU) 2016/797 14 artiklan 6 kohdan ja direktiivin (EU) 2016/798 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti tiedoksi annetut kansalliset säännöt kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta. Jos kansallinen sääntö on tarpeen kääntää tai jos se on pitkä tai monimutkainen, virasto voi jatkaa kyseistä määräaika enintään kolmella kuukaudella edellyttäen, että jäsenvaltio antaa siihen suostumuksensa. Virasto ja asianomainen jäsenvaltio voivat kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa yhdessä sopia, että mainittua määräaika jatketaan edelleen.

Tänä aikana virasto vaihtaa asiaankuuluvia tietoja asianomaisen jäsenvaltion kanssa ja ilmoittaa sille tutkimuksen tuloksista.

2. Jos virasto katsoo 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuksen jälkeen, että kansalliset säännöt mahdollistavat rautateiden yhteentoimivuutta koskevien olennaisten vaatimusten täyttymisen, voimassa olevien yhteisten turvallisuusmenetelmien ja YTE:ien noudattamisen sekä yhteisten turvallisuustavoitteiden saavuttamisen ja että ne eivät johda mielivaltaiseen syrjintään tai rautatieliikennetoiminnan peiteltyyn rajoittamiseen jäsenvaltioiden välillä, virasto ilmoittaa myönteisestä arviostaan komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle. Siinä tapauksessa komissio voi vahvistaa säännöt 27 artiklassa tarkoitettussa tietoteknisessä järjestelmässä. Jos virasto ei anna ilmoitusta komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle kahden kuukauden kuluessa kansallisten sääntöjen vastaanottamisesta tai 1 kohdan mukaisesti sovitussa jatkettussa määräajassa, sääntö pysyy voimassa.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tutkimus johtaa kielteiseen arvioon, virasto ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ilmoittamaan kantansa kyseiseen arvioon. Jos virasto pitää kielteisen arvionsa voimassa asianomaisen jäsenvaltion kanssa käydyin mielipiteiden vaihdon jälkeen, sen on kuukauden kuluessa

- a) annettava asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettu lausunto ilmoittaen, että kyseisestä kansallisesta säännöstä tai kyseisistä kansallisista säännöistä on annettu kielteinen arvio, ja ilmoittaen syyt, miksi kyseistä sääntöä tai kyseisiä sääntöjä olisi muutettava taikka se tai ne olisi kumottava; ja
- b) ilmoitettava komissiolle kielteisestä arviostaan ilmoittaen syyt, miksi tiettyä kansallista sääntöä tai tiettyjä kansallisia sääntöjä olisi muutettava taikka se tai ne olisi kumottava.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kantansa 3 kohdassa tarkoitettuun lausuntoon kahden kuukauden kuluessa, mukaan lukien perustelut, mikäli se vastustaa suositusta. Jos ilmoitetut perustelut katsotaan riittämättömiksi tai jos tämä tieto puuttuu, komissio voi tehdä täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen, joka osoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle ja jossa sitä pyydetään muuttamaan kyseistä kansallista sääntöä tai kumoamaan se. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

5. Jos 1 kohdassa tarkoitettu tutkimus johtaa kielteiseen arvioon ja jos asianomainen jäsenvaltio ei ole muuttanut tai kumonnut kyseessä olevaa kansallista sääntöä kahden kuukauden kuluessa viraston lausunnon vastaanottamisesta, komissio voi 3 ja 4 kohdasta poiketen kiireellisten ennaltaehkäisevien toimien ollessa kyseessä antaa täytäntöönpanosäädöksellä päätöksen, jossa jäsenvaltiota pyydetään muuttamaan kyseistä sääntöä tai kumoamaan se. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 81 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

Jos virasto on antanut myönteisen arvion ja kyseinen kansallinen sääntö vaikuttaa useampaan kuin yhteen jäsenvaltioon, komissio toteuttaa yhteistyössä viraston ja jäsenvaltioiden kanssa asianmukaiset toimenpiteet, mukaan lukien yhteisten turvallisuusmenetelmien ja YTE:ien tarkistaminen tarvittaessa.

6. Edellä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä sovelletaan soveltuvin osin, jos viraston tietoon tulee tiedoksi annettu tai tiedoksi antamatta jätetty kansallinen sääntö, joka on tarpeeton, ristiriidassa yhteisten turvallisuusmenetelmien, yhteisten turvallisuustavoitteiden, YTE:ien tai muun rautatiealaa koskevan unionin lainsäädännön kanssa taikka luo perusteettoman esteen rautateiden sisämarkkinoille.

27 artikla

Kansallisten sääntöjen tiedoksianto- ja luokittelutarkoituksiin käytettävä tietotekninen järjestelmä

1. Virasto hallinnoi erityistä tietoteknistä järjestelmää, joka sisältää 25 ja 26 artiklassa tarkoitettujen kansallisten säännöt ja direktiivin (EU) 2016/797 2 artiklan 34 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttävät kansalliset menetelmät. Virasto antaa ne soveltuvin osin sidosryhmien käyttöön konsultointia varten.

2. Jäsenvaltioiden on annettava 25 artiklan 1 kohdassa ja 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kansallisten säännöt tiedoksi virastolle ja komissiolle tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettun tietoteknisen järjestelmän välityksellä. Virasto julkaisee tässä tietoteknisessä järjestelmässä nämä säännöt, mukaan lukien tiedot niiden tutkimisen tilanteesta, ja saatuaan tutkimisen päätökseen, arvioinnin myönteisen tai kielteisen tuloksen, sekä käyttää tätä tietoteknistä järjestelmää 25 ja 26 artiklan mukaiseen komissiolle ilmoittamiseen.

3. Virasto suorittaa niiden olemassa olevien kansallisten sääntöjen teknisen tutkimuksen, jotka mainitaan saatavilla olevassa kansallisessa lainsäädännössä ja jotka luetellaan viraston julkaisemien viiteasiakirjojen tietokannassa 15 päivästä kesäkuuta 2016 lähtien. Virasto luokittelee tiedoksi annetut kansalliset säännöt direktiivin (EU) 2016/797 14 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tätä varten se käyttää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää.

4. Virasto luokittelee tiedoksi annetut kansalliset säännöt direktiivin (EU) 2016/798 8 artiklan ja liitteen I mukaisesti ottaen huomioon unionin lainsäädännön kehittymisen. Tätä varten virasto kehittää sääntöjen hallinnointivälineen, jota jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisten sääntöjen järjestelmiensä yksinkertaistamiseksi. Virasto julkaisee sääntöjen hallinnointivälineen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua järjestelmää käyttäen.

6 LUKU

EUROOPAN RAUTATIELIIKENTEEN HALLINTAJÄRJESTELMÄÄN (ERTMS) LIITTYVÄT VIRASTON TEHTÄVÄT

28 artikla

ERTMS:n järjestelmäviranomaisena toimiminen

1. Virasto toimii järjestelmäviranomaisena ERTMS:n koordinoitun kehittämisen varmistamiseksi unionissa asiaa koskevien YTE:ien mukaisesti. Tätä varten virasto pitää yllä, valvoo ja hallinnoi asiaankuuluvia osajärjestelmiä koskevia vaatimuksia, mukaan lukien ETCS:n ja GSM-R:n tekniset eritelmat.

2. Virasto määrittelee ja julkaisee ERTMS:n eritelmien muuttamista koskevien pyyntöjen hallinnointia koskevan menettelyn ja soveltaa sitä. Tätä varten virasto perustaa rekisterin, johon merkitään ERTMS:n eritelmien muutospyynnöt ja niiden tila asianmukaisine perusteluineen, sekä pitää rekisteriä yllä ja ajan tasalla.

3. ERTMS:n teknisten eritelmien uusien versioiden kehittäminen ei saa haitata ERTMS:n käyttöönottoa, ERTMS-laitteiden tuotannon optimointiin tarvittavien eritelmien vakautta, rautatieyritysten, rataverkon haltijoiden ja kalustoyksikköjen haltijoiden tekemistä investoinneista saatavaa tuottoa eikä ERTMS:n käyttöönoton tehokasta suunnittelua.
4. Virasto kehittää ja pitää yllä teknisiä välineitä ERTMS:n eri versioiden hallinnoimiseksi, jotta voidaan varmistaa eri versioita käyttävien verkkojen ja kalustoyksikköjen tekninen ja toiminnallinen yhteensopivuus sekä tarjota kannustimia voimassa olevien versioiden nopeaan ja koordinoituun täytäntöönpanoon.
5. Virasto varmistaa direktiivin (EU) 2016/797 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, että ERTMS-laitteiden myöhemmät versiot ovat teknisesti yhteensopivia aikaisempien versioiden kanssa.
6. Virasto laatii ja levittää sidosryhmille tarkoitettuja asianomaisia soveltamista koskevia suuntaviivoja ja ERTMS:n teknisiin eritelmiin liittyviä selventäviä asiakirjoja.

29 artikla

Ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ERTMS-ryhmä

1. Virasto perustaa direktiivin (EU) 2016/797 30 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ERTMS-ryhmän ja toimii sen puheenjohtajana.

Ryhmä tarkistaa, että direktiivin (EU) 2016/797 9 artiklassa tarkoitettua yhteentoimivuuden osatekijän vaatimustenmukaisuuden tai käyttösoveltuvuuden arviointimenettelyä ja direktiivin (EU) 2016/797 10 artiklassa tarkoitettuja ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten toteuttamia EY-tarkastusmenettelyjä sovelletaan johdonmukaisesti.

2. Virasto antaa komissiolle joka vuosi kertomuksen 1 kohdassa tarkoitetun ryhmän toiminnasta, mukaan lukien toimittamalla tilastot ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten edustajien osallistumisesta ryhmän toimintaan.
3. Virasto arvioi yhteentoimivuuden osatekijöiden vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyn ja ERTMS-laitteiden EY-tarkastusmenettelyn soveltamista sekä antaa komissiolle joka toinen vuosi kertomuksen, joka tarvittaessa sisältää parannusehdotuksia.

30 artikla

ERTMS:n veturi- ja ratalaitteiden osajärjestelmien yhteensopivuus

1. Virasto päättää, että
 - a) ennen ERTMS:n veturilaitteiden osajärjestelmällä varustetun kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan antamista se neuvoo hakijoita niiden pyynnöstä ERTMS:n veturi- ja ratalaitteiden osajärjestelmien teknisen yhteensopivuuden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin (EU) 2016/797 21 artiklan 5 kohdan soveltamista;
 - b) ERTMS:n veturilaitteiden osajärjestelmällä varustetun kalustoyksikön markkinoillesaattamisluvan antamisen jälkeen se neuvoo rautatieyrityksiä niiden pyynnöstä ERTMS:n veturi- ja ratalaitteiden osajärjestelmien toiminnallisen yhteensopivuuden osalta, ennen kuin mainitut yritykset käyttävät ERTMS:n veturilaitteiden osajärjestelmällä varustettua kalustoyksikköä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin (EU) 2016/798 17 artiklan soveltamista.

Tätä kohtaa sovellettaessa virasto tekee yhteistyötä asiaankuuluvien kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa.

2. Jos virasto ennen kansallisen turvallisuusviranomaisen antamaa lupaa saa tietää tai saa hakijalta keskitetyn palvelupisteen välityksellä direktiivin (EU) 2016/797 19 artiklan 6 kohdan mukaisesti tiedon siitä, että hankkeen suunnitelmaa tai eritelmaa on muutettu, sen jälkeen kun virasto antoi hyväksyntänsä direktiivin (EU) 2016/797 19 artiklan mukaisesti, ja että on vaarana, etteivät ERTMS:n ratalaitteiden osajärjestelmä ja ERTMS-laitteilla varustetut kalustoyksiköt ole teknisesti ja toiminnallisesti yhteensopivia, sen on tehtävä yhteistyötä asianomaisten osapuolten kanssa, hakija ja asianomainen kansallinen turvallisuusviranomainen mukaan lukien, jotta löydetään molemminpuolisesti hyväksyttävä ratkaisu. Ellei molemminpuolisesti hyväksyttävää ratkaisua löydy kuukauden kuluessa koordinoitunutta alkamisesta, asia on saatettava sovintomenettelyyn valituslautakuntaan.

3. Jos virasto toteaa kansallisen turvallisuusviranomaisen antaman luvan jälkeen, että on olemassa vaara, etteivät asianomaiset rataverkot ja ERTMS-laitteilla varustetut kalustoyksiköt ole teknisesti tai toiminnallisesti yhteensopivia, kansallisen turvallisuusviranomaisen ja viraston on tehtävä yhteistyötä kaikkien osapuolten kanssa päästäkseen viipymättä molemminpuolisesti hyväksyttävään ratkaisuun. Virasto ilmoittaa komissiolle tällaisista tapauksista.

31 artikla

ERTMS:n käyttöönoton ja ERTMS-hankkeiden tukeminen

1. Virasto auttaa komissiota seuraamaan ERTMS:n käyttöönottoa voimassa olevan eurooppalaisen käyttöönottosuunnitelman mukaisesti. Se edistää komission pyynnöstä koordinoitua, joka koskee ERTMS:n käyttöönottoa Euroopan laajuisen liikenneverkon käytävissä ja rautateiden tavaraliikennekäytävissä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 913/2010 ⁽¹⁾ mukaisesti.

2. Virasto huolehtii unionin rahoittamien ERTMS:n käyttöönottoa koskevien hankkeiden teknisestä seurannasta, mukaan lukien soveltuvin osin ja aiheuttamatta tarpeetonta viivytystä tarjousasiakirjojen analysointi tarjouskilpailun yhteydessä. Virasto myös avustaa tarvittaessa näiden unionin varojen saajia sen varmistamiseksi, että hankkeiden yhteydessä toteutetut tekniset ratkaisut ovat täysin ohjaus-, hallinta- ja merkinanto-osajärjestelmien YTE:ien mukaiset ja näin ollen täysin yhteentoimivat.

32 artikla

Laboratorioiden akkreditointi

1. Virasto tukee, erityisesti antamalla asianmukaiset suuntaviivat akkreditointielimille, ERTMS-laboratorioiden yhdenmukaista akkreditointia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽²⁾ mukaisesti.

2. Virasto ilmoittaa jäsenvaltioille ja komissiolle, jos ERTMS-laboratorioiden akkreditointi ei ole asetuksen (EY) N:o 765/2008 vaatimusten mukaista.

3. Virasto voi osallistua tarkkailijana vertaisarviointeihin, joita edellytetään asetuksessa (EY) N:o 765/2008.

7 LUKU

YHTENÄISEN EUROOPPALAISEN RAUTATIEALUEEN SEURANTAAN LIITTYVÄT VIRASTON TEHTÄVÄT

33 artikla

Kansallisten turvallisuusviranomaisten toiminnan ja päätöksenteon seuranta

1. Hoitaakseen sille annetut tehtävät ja avustaakseen komissiota sen SEUT:n mukaisten tehtävien täyttämässä virasto seuraa kansallisten turvallisuusviranomaisten toimintaa ja päätöksentekoa tekemällä auditointeja ja tarkastuksia komission puolesta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 913/2010, annettu 22 päivänä syyskuuta 2010, kilpailukykyisen tavaraliikenteen eurooppalaisesta rautatieverkosta (EUVL L 276, 20.10.2010, s. 22).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

2. Virastolla on oikeus auditoida
 - a) kansallisten turvallisuusviranomaisten valmiudet suorittaa tehtävät, jotka liittyvät rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen; ja
 - b) direktiivin (EU) 2016/798 17 artiklassa tarkoitettujen kansallisten turvallisuusviranomaisten harjoittaman toimijoiden turvallisuusjohtamisjärjestelmien valvonnan tehokkuus.

Hallintoneuvosto vahvistaa toimintamallit, työmenetelmät, menettelyt ja käytännön järjestelyt tämän kohdan soveltamiseksi, mukaan lukien tarvittaessa järjestelyt jäsenvaltioiden kuulemiseksi ennen tietojen julkaisemista.

Virasto edistää pätevien auditoiden sisällyttämistä auditointiryhmiin niistä kansallisista turvallisuusviranomaisista, jotka eivät ole auditoinnin kohteena. Tätä varten virasto laatii luettelon pätevistä auditoidista ja antaa heille tarvittaessa koulutusta.

3. Virasto antaa auditointikertomukset ja toimittaa ne asianomaiselle kansalliselle turvallisuusviranomaiselle, asianomaiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle. Jokaiseen auditointikertomukseen sisältyy erityisesti luettelo viraston havaitsemista puutteista sekä parannusehdotuksia.

4. Jos virasto katsoo, että 3 kohdassa tarkoitetut puutteet estävät kansallista turvallisuusviranomaista suorittamasta rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyvät tehtävänsä tehokkaasti, virasto suosittelee kansalliselle turvallisuusviranomaiselle, että tämä toteuttaa tarvittavat toimet yhteisesti sovitussa määräajassa ottaen huomioon puutteen merkittävyyden. Virasto ilmoittaa asianomaiselle jäsenvaltiolle tällaisesta suosituksesta.

5. Jos kansallinen turvallisuusviranomainen vastustaa 4 kohdassa tarkoitettuja viraston suosituksia tai ei toteuta 4 kohdassa tarkoitettuja tarvittavia toimenpiteitä taikka ei ole antanut vastausta viraston suositusten johdosta kolmen kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta, virasto ilmoittaa asiasta komissiolle.

6. Komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ilmoittamaan kantansa 4 kohdassa tarkoitettuun suositukseen. Jos annettuja vastauksia ei katsota riittäviksi tai jos jäsenvaltio ei anna vastausta kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnöstä, komissio voi tarvittaessa kuuden kuukauden kuluessa toteuttaa asianmukaisia toimia, jotka koskevat auditoinnin perusteella toteutettavia toimenpiteitä.

7. Virastolla on oikeus toteuttaa kansallisten turvallisuusviranomaisten tarkastuksia, joista ilmoitetaan etukäteen, kyseisten viranomaisten toimien ja toiminnan tarkastamiseksi tietyillä aloilla sekä erityisesti kyseisten viranomaisten direktiivissä (EU) 2016/798 tarkoitettuihin tehtäviin liittyvien asiakirjojen, menettelyjen ja tallenteiden tarkastelemiseksi. Tarkastukset voidaan toteuttaa tapauskohtaisesti tai viraston laatiman suunnitelman mukaisesti. Tarkastus ei saa kestää yli kahta päivää. Jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on helpotettava viraston henkilöstön työtä. Virasto antaa komissiolle, asianomaiselle jäsenvaltiolle ja asianomaiselle kansalliselle turvallisuusviranomaiselle kertomuksen kustakin tarkastuksesta.

Hallintoneuvosto vahvistaa tarkastuksia koskevat toimintamallit ja työmenetelmät sekä menettelyn tarkastusten suorittamiseksi.

34 artikla

Ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten seuranta

1. Direktiivin (EU) 2016/797 41 artiklan soveltamiseksi virasto tukee komissiota ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten seuraamisessa avustamalla akkreditoitilimiä ja asiaankuuluvia kansallisia viranomaisia sekä toteuttamalla auditointeja ja tarkastuksia 2–6 kohdan mukaisesti.

2. Virasto tukee ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten yhdenmukaistettua akkreditointia erityisesti antamalla akkreditoitilimille asianmukaista neuvontaa arviointiperusteista ja menettelyistä, joiden avulla voidaan arvioida, täyttävätkö ilmoitetut elimet direktiivin (EU) 2016/797 VI luvussa tarkoitettuja vaatimukset; tuen antamisessa hyödynnetään asetuksen (EY) N: o 765/2008 14 artiklan nojalla tunnustettua eurooppalaisen akkreditoinnin rakennetta.

3. Jos kyse on ilmoitetuista vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksista, joita ei ole akkreditoitu direktiivin (EU) 2016/797 27 artiklan mukaisesti, virasto voi auditoida niiden valmiuden täyttää direktiivin (EU) 2016/797 30 artiklassa säädetyt vaatimukset. Hallintoneuvosto vahvistaa menettelyn auditointien suorittamiseksi.

4. Virasto antaa auditointikertomukset, jotka käsittävät 3 kohdassa tarkoitetut toimet, ja toimittaa ne asianomaiselle ilmoitetulle vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokselle, asianomaiselle jäsenvaltiolle ja komissiolle. Jokaiseen auditointikertomukseen sisältyy erityisesti luettelo viraston havaitsemista puutteista ja parannusehdotukset. Jos virasto katsoo, että nämä puutteet estävät asianomaista ilmoitettua vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta suorittamasta rautateiden yhteentoimivuuteen liittyviä tehtäviään tehokkaasti, virasto antaa suosituksen, jossa se kehottaa jäsenvaltiota, johon ilmoitettu laitos on sijoittautunut, toteuttamaan tarvittavat toimet yhteisesti sovitussa määräajassa, ottaen huomioon puutteen vakavuus.

5. Jos jäsenvaltio vastustaa 4 kohdassa tarkoitettua suositusta tai ei toteuta 4 kohdassa tarkoitettuja tarvittavia toimenpiteitä taikka ilmoitettu laitos ei ole antanut vastausta viraston suosituksen johdosta kolmen kuukauden kuluessa suosituksen vastaanottamisesta, virasto ilmoittaa asiasta komissiolle. Komissio ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle ja pyytää sitä ilmoittamaan kantansa suositukseen. Jos annettuja vastauksia ei katsota riittäviksi tai jos jäsenvaltio ei anna vastausta kolmen kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta, komissio voi antaa päätöksen kuuden kuukauden kuluessa.

6. Virastolla on oikeus toteuttaa ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden tarkastuslaitosten tiloissa tarkastuksia, joista ilmoitetaan etukäteen tai jotka ovat yllätyskäyntejä, kyseisten elinten toimien ja toiminnan tarkastamiseksi tietyillä aloilla sekä erityisesti kyseisten elinten direktiivin (EU) 2016/797 41 artiklassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvien asiakirjojen, todistusten ja tallenteiden tarkastelemiseksi. Kun kyseessä ovat akkreditoidut elimet, virasto tekee yhteistyötä asiaankuuluvien kansallisten akkreditointielinten kanssa. Kun kyseessä ovat vaatimustenmukaisuuden tarkastuslaitokset, joita ei ole akkreditoitu, virasto tekee yhteistyötä niiden asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten kanssa, jotka tunnustivat ilmoitetut laitokset. Tarkastukset voidaan toteuttaa tapauskohtaisesti tai viraston laatimien toimintamallien, työmenetelmien ja menettelyjen mukaisesti. Tarkastus ei saa kestää yli kahta päivää. Ilmoitettujen vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten on helpotettava viraston henkilöstön työtä. Virasto antaa komissiolle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle kertomuksen kustakin tarkastuksesta.

35 artikla

Rautateiden turvallisuudessa ja yhteentoimivuudessa tapahtuvan edistymisen seuranta

1. Virasto kerää yhdessä kansallisten tutkintaelinten kanssa merkityksellisiä tietoja onnettomuuksista ja vaaratilanteista ottaen huomioon kansallisten tutkintaelinten myötävaikutuksen unionin rautatiejärjestelmän turvallisuuteen.

2. Virasto seuraa unionin rautatiejärjestelmän yleistä turvallisuustasoa. Virasto voi erityisesti pyytää apua 38 artiklassa tarkoitetuilta elimiltä, mukaan lukien apu tietojen keräämisen muodossa ja pääsy direktiivin (EU) 2016/798 22 artiklan 7 kohdan mukaisen vertaisarvioinnin tuloksiin. Virasto myös hyödyntää Eurostatin keräämiä tietoja ja tekee sen kanssa yhteistyötä estääkseen päällekkäisyydet ja varmistaakseen, että yhteisissä turvallisuusindikaattoreissa ja muiden liikenne-
muotojen indikaattoreissa noudatetaan yhdenmukaisia menetelmiä.

3. Virasto antaa komission pyynnöstä suosituksia siitä, kuinka unionin rautatiejärjestelmän yhteentoimivuutta voidaan parantaa, erityisesti helpottamalla koordinointia rautatieyritysten ja rataverkon haltijoiden välillä tai rataverkon haltijoiden kesken.

4. Virasto seuraa unionin rautatiejärjestelmän turvallisuuden ja yhteentoimivuuden edistymistä. Se antaa komissiolle ja julkaisee joka toinen vuosi kertomuksen yhtenäisen eurooppalaisen rautatiealueen turvallisuudessa ja yhteentoimivuudessa tapahtuneesta edistymisestä.

5. Virasto antaa komission pyynnöstä kertomuksia rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan unionin lainsäädännön täytäntöönpanon ja soveltamisen tilasta yksittäisessä jäsenvaltiossa.

6. Virasto antaa jäsenvaltion tai komission pyynnöstä yhteenvedon unionin rautatiejärjestelmän turvallisuuden ja yhteentoimivuuden tasosta ja laatii tätä varten erityisen välineen direktiivin (EU) 2016/797 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 LUKU

VIRASTON MUUT TEHTÄVÄT

36 artikla

Rautatiehenkilöstö

1. Virasto suorittaa asianmukaiset rautatiehenkilöstöön liittyvät tehtävät, jotka luetellaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/59/EY⁽¹⁾ 4, 22, 23, 25, 28, 33, 34, 35 ja 37 artiklassa.

2. Komissio voi direktiivin 2007/59/EY mukaisesti pyytää virastoa suorittamaan muita tehtäviä, jotka koskevat rautatiehenkilöstöä, ja antamaan suosituksia rautatiehenkilöstöstä, joka suorittaa muita kuin direktiivin 2007/59/EY soveltamisalaan kuuluvia turvallisuuteen liittyviä tehtäviä.

3. Virasto kuulee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tehtäviin liittyen kansallisia viranomaisia, jotka ovat toimivaltaisia rautatiehenkilöstöön liittyvissä asioissa. Virasto voi edistää kyseisten viranomaisten välistä yhteistyötä muun muassa järjestämällä asiaan liittyviä kokouksia niiden edustajien kanssa.

37 artikla

Rekisterit ja niiden saatavuus

1. Virasto perustaa tarvittaessa yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten toimijoiden kanssa seuraavat rekisterit ja pitää niitä yllä:

- a) direktiivin (EU) 2016/797 47 artiklan mukainen eurooppalainen kalustorekisteri;
- b) direktiivin (EU) 2016/797 48 artiklan mukainen hyväksytyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalainen rekisteri.

2. Virasto toimii kaikkien direktiivissä (EU) 2016/797, direktiivissä (EU) 2016/798 ja direktiivissä 2007/59/EY tarkoitettujen rekistereiden ja tietokantojen järjestelmäviranomaisena. Tässä ominaisuudessa sen toimiin kuuluu erityisesti

- a) rekistereiden teknisten eritelmien kehittäminen ja ylläpito;
- b) jäsenvaltioissa rekistereiden osalta tapahtuneen kehityksen koordinointi;
- c) rekistereitä koskeva neuvonta asiaankuuluville sidosryhmille;
- d) suositusten antaminen komissiolle olemassa olevien rekistereiden teknisten eritelmien parantamisesta, mukaan lukien tarvittaessa yksinkertaistaminen ja tarpeettomien tietojen poistaminen sekä uusien rekistereiden käyttöönotto tarve kustannushyötyanalyysistä riippuen.

3. Virasto asettaa yleisön saataville seuraavat direktiivissä (EU) 2016/797 ja direktiivissä (EU) 2016/798 säädetyt asiakirjat ja rekisterit:

- a) osajärjestelmien EY-tarkastusvakuutukset;
- b) yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-vaatimustenmukaisuusvakuutukset ja yhteentoimivuuden osatekijöiden EY-käyttöönsoveltuvuusvakuutukset;
- c) toimiluvat, jotka on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin N:o 2012/34/EU⁽²⁾ 24 artiklan 8 kohdan mukaisesti;
- d) yhtenäiset turvallisuustodistukset, jotka on annettu direktiivin (EU) 2016/798 10 artiklan mukaisesti;
- e) tutkintaselostukset, jotka on toimitettu virastolle direktiivin (EU) 2016/798 24 artiklan mukaisesti;
- f) kansalliset säännöt, jotka on annettu tiedoksi komissiolle direktiivin (EU) 2016/798 8 artiklan ja direktiivin (EU) 2016/797 14 artiklan mukaisesti;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/59/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, vetureita ja junia rautateillä yhteisössä ajavien veturinkuljettajien hyväksymisestä (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 51).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/34/EU, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, yhtenäisestä eurooppalaisesta rautatiealueesta (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 32).

- g) direktiivin (EU) 2016/797 47 artiklassa tarkoitetut kalustorekisterit, myös linkit asianomaisiin kansallisiin rekistereihin;
- h) infrastruktuurirekisterit, myös linkit asianomaisiin kansallisiin rekistereihin;
- i) kunnossapidosta vastaaviin yksiköihin ja niiden sertifiointielimiin liittyvät rekisterit;
- j) direktiivin (EU) 2016/797 48 artiklan mukainen hyväksytyjen kalustoyksikkötyyppien eurooppalainen rekisteri;
- k) tämän asetuksen 28 artiklan 2 kohdan mukainen ERTMS:n teknisten eritelmien muutospyyntöjen ja suunniteltujen muutosten rekisteri;
- l) tämän asetuksen 23 artiklan 2 kohdan mukainen henkilö- ja tavaraliikenteen telemaattisia sovelluksia koskevien YTE:ien muutospyyntöjä ja suunniteltuja muutoksia koskeva rekisteri;
- m) viraston käyttötoiminnan ja liikenteen hallinnan YTE:n mukaisesti pitämä rekisteri kalustoyksikköjen haltijoiden tunnuksista;
- n) laaturaportit, jotka on laadittu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007 ⁽¹⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

4. Komissio ja jäsenvaltiot keskustelevat ja päättävät 3 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen toimittamista koskevista käytännön järjestelyistä viraston laatiman luonnoksen perusteella.

5. Toimitettaessa 3 kohdassa tarkoitettuja asiakirjoja asianomaiset laitokset voivat ilmoittaa, mitä asiakirjoja ei turvallisuussyistä saa antaa julkisuuteen.

6. Tämän artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimilupien antamisesta vastaavien kansallisten viranomaisten on ilmoitettava virastolle jokaisesta päätöksestä antaa, uusia, muuttaa tai peruuttaa tällaisia toimilupia direktiivin 2012/34/EU mukaisesti.

Tämän artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen yhtenäisten turvallisuustodistusten antamisesta vastaavien kansallisten turvallisuusviranomaisten on ilmoitettava virastolle direktiivin (EU) 2016/798 10 artiklan 16 kohdan mukaisesti jokaisesta päätöksestä antaa, uusia, muuttaa, rajoittaa tai peruuttaa tällaisia todistuksia.

7. Virasto voi sisällyttää tämän asetuksen tavoitteiden kannalta merkityksellisen julkisen asiakirjan tai linkin julkiseen tietokantaan ottaen huomioon asiassa sovellettavan tietosuojaa koskevan unionin lainsäädännön.

38 artikla

Kansallisten turvallisuusviranomaisten, tutkintaelinten ja edustavien elinten välinen yhteistyö

1. Virasto perustaa direktiivin (EU) 2016/798 16 artiklassa tarkoitettujen kansallisten turvallisuusviranomaisten verkoston. Virasto huolehtii verkoston sihteeristöpalveluista.

2. Virasto tukee tutkintaelimiä direktiivin (EU) 2016/798 22 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Tutkintaelinten välisen yhteistyön helpottamiseksi virasto huolehtii sihteeristöpalveluista, jotka järjestetään erillisiksi viraston niistä toiminnoista, jotka liittyvät rautatieyritysten turvallisuustodistusten antamiseen ja kalustoyksikköjen markkinoillesaattamislupiin.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen elinten välisen yhteistyön tavoitteina on erityisesti

- a) vaihtaa rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyviä tietoja;
- b) edistää hyviä toimintatapoja ja levittää asiaankuuluvaa tietämystä;
- c) toimittaa virastolle rautateiden turvallisuutta koskevia tietoja, erityisesti tietoja yhteisistä turvallisuusindikaattoreista.

Virasto helpottaa kansallisten turvallisuusviranomaisten ja kansallisten tutkintaelinten välistä yhteistyötä, erityisesti järjestämällä yhteisiä kokouksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1371/2007, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista (EUVL L 315, 3.12.2007, s. 14).

4. Virasto voi perustaa unionin tasolla toimivien, edustavien rautatiealan elinten verkoston. Komissio vahvistaa näiden elinten luettelon. Virasto voi huolehtia verkoston sihteeristöpalveluista. Verkoston tehtävänä on erityisesti
- vaihtaa rautateiden turvallisuuteen ja yhteentoimivuuteen liittyviä tietoja;
 - edistää hyviä toimintatapoja ja levittää asiaankuuluvaa tietämystä;
 - toimittaa virastolle tietoja rautateiden turvallisuudesta ja yhteentoimivuudesta.
5. Tämän artiklan 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen verkostot ja elimet voivat esittää huomautuksia 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista lausuntoluonnoksista.
6. Virasto voi perustaa muita verkostoja unionin rautatiejärjestelmän jostakin osasta vastaavien laitosten, elinten tai viranomaisten kanssa.
7. Komissio voi osallistua tässä artiklassa tarkoitettujen verkostojen kokouksiin.

39 artikla

Viestintä ja tiedottaminen

Virasto viestii ja tiedottaa asianomaisille sidosryhmille rautatiealaa koskevan unionin oikeuden puitteista sekä standardien ja ohjeiden kehittämisestä hallintoneuvoston hyväksymien, viraston laatimaan luonnokseen perustuvien asiaankuuluvien viestintä- ja tiedotussuunnitelmien mukaisesti. Hallintoneuvosto saattaa nämä tarveanalyysiin perustuvat suunnitelmat säännöllisesti ajan tasalle.

40 artikla

Tutkimustoiminta ja innovoinnin edistäminen

- Virasto edistää komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, rautatieliikenteen tutkimustoimintaa unionin tasolla muun muassa antamalla tukea asianomaisille komission yksiköille ja edustaville elimille. Tällainen tukeminen ei rajoita muun unionin tason tutkimustoiminnan harjoittamista.
- Komissio voi antaa virastolle tehtäväksi edistää innovointia, jolla pyritään parantamaan rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta, erityisesti uuden tietotekniikan, aikataulutietojen sekä paikannus- ja seurantajärjestelmien käyttöä.

41 artikla

Komission avustaminen

Virasto avustaa komissiota sen pyynnöstä sellaisen unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa, jolla pyritään tehostamaan rautatiejärjestelmien yhteentoimivuutta ja kehittämään unionin rautatiejärjestelmän turvallisuutta koskeva yhteinen lähestymistapa.

Tällaiseen apuun voi sisältyä teknistä neuvonantoa erityistä tietämystä vaativissa asioissa ja tietojen keruuta 38 artiklassa tarkoitettujen verkostojen avulla.

42 artikla

Avustaminen rautatiehankkeiden arvioinnissa

Virasto tarkastelee komission pyynnöstä rautateiden turvallisuuden ja yhteentoimivuuden näkökulmasta minkä tahansa osajärjestelmän suunnittelun, rakentamisen, uudistamisen tai parantamisen käsittäviä hankkeita, joille on haettu unionin rahoitustukea, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin (EU) 2016/797 7 artiklassa säädettyjen poikkeusten soveltamista.

Virasto antaa komission kanssa sopimassaan määräajassa, joka ei saa ylittää kahta kuukautta ja jossa otetaan huomioon hankkeen merkittävyys ja käytettävissä olevat resurssit, lausunnon siitä, onko hanke asianomaisen rautateiden turvallisuus- ja yhteentoimivuuslainsäädännön mukainen.

43 artikla

Jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden ja sidosryhmien tukeminen

1. Virasto huolehtii komission, jäsenvaltioiden, ehdokasmaiden tai 38 artiklassa tarkoitettujen verkostojen pyynnöstä koulutus- ja muista asianmukaisista toimista, jotka koskevat rautateiden turvallisuutta ja yhteentoimivuutta koskevan lainsäädännön ja siihen liittyvien viraston tuotteiden, kuten rekistereiden, täytäntöönpano-ohjeiden ja suositusten, soveltamista ja selittämistä.
2. Hallintoneuvosto päättää 1 kohdassa tarkoitettujen toimien luonteesta ja laajuudesta, mukaan lukien mahdollinen vaikutus resursseihin, ja ne sisällytetään viraston ohjelma-asiakirjaan. Pynnön esittäneet osapuolet vastaavat tällaisen tuen kustannuksista, jollei toisin sovita.

44 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Siltä osin kuin on tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ja rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden, unionin toimielinten ja Euroopan ulkosuhdehallinnon toimivaltaa virasto voi tehtyjen sopimusten pohjalta tehostaa yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen kanssa sekä luoda yhteyksiä ja tehdä hallinnollisia järjestelyjä viraston vastuulle kuuluvissa asioissa toimivaltaisten valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, jotta pysytään mukana tieteen ja tekniikan kehityksessä ja edistetään unionin rautatielainsäädäntöä ja -standardeja.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuilla järjestelyillä ei saa luoda oikeudellisia velvoitteita unionille ja sen jäsenvaltioille, eikä niillä saa estää jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahdenvälisiä tai monenvälisiä järjestelyjä 1 kohdassa tarkoitettujen valvontaviranomaisten, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa. Tällaiset kahdenväliset tai monenväliset järjestelyt ja yhteistyö edellyttävät edeltävää keskustelua komission kanssa ja määräajoin tapahtuvaa raportointia komissiolle. Hallintoneuvostolle ilmoitetaan asianmukaisesti tällaisista kahdenvälisistä tai monenvälisistä järjestelyistä.
3. Hallintoneuvosto hyväksyy strategian, joka koskee viraston suhteita kolmansiin maihin tai kansainvälisiin järjestöihin asioissa, joissa virasto on toimivaltainen. Strategia sisällytetään viraston ohjelma-asiakirjaan ja siinä eritellään asiaan liittyvät resurssit.

45 artikla

Varaosia koskeva koordinointi

Virasto osallistuu rautateiden sellaisten vaihdettavien varaosien yksilöimiseen, jotka voidaan mahdollisesti standardoida, mukaan lukien tärkeimmät rajapinnat kyseisiin varaosiin. Tätä varten virasto voi perustaa työryhmän asianomaisten sidosryhmien toimien koordinoimiseksi sekä luoda yhteyksiä eurooppalaisten standardointielinten kanssa. Virasto antaa komissiolle asianmukaisia suosituksia.

9 LUKU

VIRASTON ORGANISAATIO

46 artikla

Hallinto- ja johtamisrakenne

Viraston hallinto- ja johtamisrakenteen muodostavat

- a) hallintoneuvosto, jonka tehtävät luetellaan 51 artiklassa;
- b) johtokunta, jonka tehtävät luetellaan 53 artiklassa;

- c) pääjohtaja, jonka tehtävät luetellaan 54 artiklassa;
- d) yksi tai useampi valituslautakunta, joiden tehtävät luetellaan 58–62 artiklassa.

47 artikla

Hallintoneuvoston kokoonpano

1. Hallintoneuvosto koostuu yhdestä kunkin jäsenvaltion edustajasta ja kahdesta komission edustajasta, joilla kaikilla on äänioikeus.

Hallintoneuvostoon kuuluu myös kuusi äänioikeudetonta edustajaa, jotka edustavat Euroopan tasolla seuraavia sidosryhmiä:

- a) rautatieyritykset;
- b) rataverkon haltijat;
- c) rautatieteollisuus;
- d) ammattijärjestöt;
- e) henkilöliikenteen asiakkaat;
- f) tavaraliikenteen asiakkaat.

Komissio nimittää kunkin sidosryhmän edustajan ja varaedustajan asianomaisen eurooppalaisen järjestön tekemän ehdotuksen perusteella, joka sisältää neljän henkilön nimet.

2. Hallintoneuvoston jäsenet ja näiden varajäsenet nimitetään heidän viraston keskeisiä tehtäviä koskevan tietämyksensä perusteella ottaen huomioon asianmukaiset johtamis-, hallinto- ja varainhoitotaidot. Kaikkien osapuolten on pyrittävä rajoittamaan hallintoneuvostoon kuuluvien edustajiensa vaihtuvuutta, jotta voidaan varmistaa hallintoneuvoston työskentelyn jatkuvuus. Kaikkien osapuolten on pyrittävä tasapuoliseen sukupuolijakaumaan hallintoneuvostossa.

3. Komissio ja jäsenvaltiot nimittävät hallintoneuvoston jäsenet sekä näiden varajäsenet, jotka toimivat jäsenten sijaisina näiden ollessa poissa.

4. Jäsenten toimikausi on neljä vuotta, ja se voidaan uusia.

5. Kolmansien maiden edustajien osallistuminen ja tällaisen osallistumisen ehdot vahvistetaan tarvittaessa 75 artiklassa tarkoitetuissa järjestelyissä.

48 artikla

Hallintoneuvoston puheenjohtaja

1. Hallintoneuvosto valitsee äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä jäsenvaltioiden edustajien keskuudesta puheenjohtajan ja jäsentensä keskuudesta varapuheenjohtajan.

Puheenjohtajan ollessa estynyt hoitamasta tehtäviään puheenjohtajana toimii varapuheenjohtaja.

2. Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan toimikausi on neljä vuotta, ja se voidaan uusia kerran. Jos heidän jäsenyytensä hallintoneuvostossa kuitenkin päättyy heidän toimikautensa aikana, myös heidän toimikautensa päättyy tuona päivänä ilman eri toimenpiteitä.

49 artikla

Kokoukset

1. Hallintoneuvoston kokoukset järjestetään sen työjärjestyksen mukaisesti ja sen puheenjohtajan kutsusta. Viraston pääjohtaja osallistuu kokouksiin, paitsi jos hänen osallistumisensa voi puheenjohtajan päätöksen perusteella johtaa eturistiriitään tai jos hallintoneuvoston on määrä tehdä 70 artiklaan liittyvä päätös 51 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti.

Hallintoneuvosto voi kutsua kokouksensa esityslistan tiettyjen kohtien käsittelyyn tarkkailijoiksi henkilöitä, joiden lausunnoilla voi olla merkitystä.

2. Hallintoneuvosto kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa. Se kokoontuu myös puheenjohtajan aloitteesta, komission pyynnöstä tai jäsentensä enemmistön pyynnöstä taikka jos yksi kolmasosa jäsenvaltioiden hallintoneuvostossa olevista edustajista sitä pyytää.

3. Kun kyseessä on luottamuksellinen asia tai syntyy eturistiriita, hallintoneuvosto voi päättää käsitellä esityslistallaan olevia tiettyjä kohtia ilman, että asianomaiset jäsenet ovat läsnä. Tämä ei vaikuta jäsenvaltioiden ja komission oikeuteen käyttää edustajanaan varajäsentä tai muuta henkilöä. Tämän säännöksen yksityiskohtaiset soveltamissäännöt vahvistetaan hallintoneuvoston työjärjestyksessä.

50 artikla

Äänestys

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, hallintoneuvosto tekee päätöksensä äänivaltaisten jäsentensä ehdottomalla enemmistöllä. Kullakin äänivaltaisella jäsenellä on yksi ääni.

51 artikla

Hallintoneuvoston tehtävät

1. Sen varmistamiseksi, että virasto huolehtii tehtävistään, hallintoneuvosto
 - a) hyväksyy viraston edellisen vuoden toimintaa käsittelevän vuosikertomuksen, toimittaa sen viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle sekä julkistaa sen;
 - b) hyväksyy viraston ohjelma-asiakirjan vuosittain äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 52 artiklan mukaisesti saatuaan lausunnon komissiolta;
 - c) hyväksyy äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä viraston vuotuisen talousarvion ja hoitaa muita tehtäviä, jotka liittyvät viraston talousarvioon, 10 luvun mukaisesti;
 - d) vahvistaa päätöksentekomenettelyt, joita pääjohtajan on noudatettava;
 - e) vahvistaa 11, 33 ja 34 artiklan nojalla tehtäviä vierailuja, auditointeja ja tarkastuksia koskevat toimintamallit, työmenetelmät ja menettelyt;
 - f) vahvistaa työjärjestyksensä;
 - g) vahvistaa ja saattaa ajan tasalle 39 artiklassa tarkoitettut viestintä- ja tiedotussuunnitelmat;
 - h) jollei 2 kohdasta muuta johdu, käyttää viraston henkilöstön suhteen asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 ⁽¹⁾ vahvistetuissa Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavissa henkilöstösäännöissä ja unionin muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehdossa, jäljempänä 'henkilöstösäännöt' ja 'muuta henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot', nimittävälle viranomaiselle ja työ sopimuksia tekemään oikeutetulle viranomaiselle annettuja valtuuksia;
 - i) tekee asianmukaisesti perusteltuja päätöksiä vapauksien kumoamisesta Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyssä pöytäkirjassa N:o 7 olevan 17 artiklan mukaisesti;
 - j) esittää komission hyväksyttäväksi henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen täytäntöönpanosäännöt, jos ne poikkeavat komission antamista, henkilöstösääntöjen 110 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;
 - k) nimittää pääjohtajan ja tarvittaessa jatkaa hänen toimikauttaan tai erottaa hänet äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 68 artiklan mukaisesti;
 - l) nimittää johtokunnan jäsenet äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 53 artiklan mukaisesti;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68, annettu 29 päivänä helmikuuta 1968, Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta sekä yhteisöjen virkamiehiin tilapäisesti sovellettavien erityisten toimenpiteiden laatimisesta (EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1).

- m) hyväksyy 53 artiklassa tarkoitetun toimeksiannon johtokunnan tehtäviä varten;
- n) hyväksyy 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin järjestelyihin liittyvät päätökset;
- o) nimittää ja erottaa valituslautakuntien jäsenet äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä 55 artiklan ja 56 artiklan 4 kohdan mukaisesti;
- p) tekee päätöksen, jossa annetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen, 69 artiklan mukaisesti;
- q) hyväksyy petostentorjuntastrategian, joka on oikeassa suhteessa petosriskeihin, toteutettavia toimenpiteitä koskeva kustannustehokkuusanalyysi huomioon ottaen;
- r) huolehtii asianmukaisista jatkotoimista, joita toteutetaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksiin ja erilaisiin sisäisen tai ulkoisen auditoinnin raportteihin ja arviointeihin perustuvien tulosten ja suositusten perusteella, varmistaen, että pääjohtaja toteuttaa asianmukaiset toimet;
- s) hyväksyy hallintoneuvoston ja valituslautakuntien jäsenten, 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen työryhmien ja muiden ryhmien osallistujien sekä muun henkilöstön, joihin ei sovelleta henkilöstösääntöjä, eturistiriitöiden ehkäisemistä ja ratkaisemista koskevat säännöt. Tällaisiin sääntöihin sisältyy säännöksiä etunäkökohtia koskevista ilmoituksista ja tarvittaessa työsuhteen päättymisestä;
- t) hyväksyy suuntaviivoja ja luettelon tärkeimmistä viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten välillä tehtäviin yhteistyösopimuksiin sisällytettävistä asioista ottaen huomioon 76 artiklan säännökset;
- u) hyväksyy puitemallin 76 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hakijoiden suorittamien maksujen ja palkkioiden jakamista varten 14, 20 ja 21 artiklan soveltamiseksi;
- v) vahvistaa menettelyt, joita noudatetaan viraston ja sen henkilöstön yhteistyössä kansallisissa oikeuskäsittelyissä;
- w) vahvistaa työryhmien ja muiden ryhmien työjärjestyksen sekä niiden jäsenten matka- ja ylläpitokuluja koskevat taulukot 5 artiklan 5 ja 9 kohdan mukaisesti;
- x) nimittää jäsentensä keskuudesta tarkkailijan seuraamaan komission soveltamaa valintamenettelyä pääjohtajan nimittämiseksi;
- y) vahvistaa asianmukaiset säännöt asetuksen N:o 1 ⁽¹⁾ täytäntöönpanoa varten 74 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen äänestyssääntöjen mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto tekee henkilöstösääntöjen 110 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen henkilöstösääntöjen 2 artiklan 1 kohdan ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 6 artiklan mukaisesti päätöksen, jolla siirretään nimittävän viranomaisen toimivalta pääjohtajalle ja vahvistetaan ehdot, joiden täyttyessä toimivallan siirtäminen voidaan keskeyttää. Pääjohtajalla on valtuudet siirtää tämä toimivalta edelleen. Pääjohtaja antaa hallintoneuvostolle selvityksen tällaisesta toimivallan edelleen siirtämisestä.

Jos ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa poikkeukselliset olosuhteet sitä edellyttävät, hallintoneuvosto voi tekemällään päätöksellä tilapäisesti keskeyttää pääjohtajalle siirretyn nimittävän viranomaisen toimivallan ja hänen edelleen siirtämänsä nimittävän viranomaisen toimivallan ja käyttää kyseistä toimivaltaa itse tai siirtää sen jollekin jäsenistään tai jollekulle henkilöstöön kuuluvalle, joka on muu kuin pääjohtaja. Valtuutettu antaa hallintoneuvostolle selvityksen toimivallan siirron käytöstä.

52 artikla

Ohjelma-asiakirja

1. Hallintoneuvosto hyväksyy vuotuisen ja monivuotisen ohjelman sisältävän ohjelma-asiakirjan vuosittain viimeistään 30 päivänä marraskuuta ottaen huomioon komission lausunnon ja toimittaa sen jäsenvaltioille, Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä 38 artiklassa tarkoitetuille verkostoille. Vuotuisessa työohjelmassa esitetään toimet, jotka viraston on toteutettava tulevan vuoden aikana.

⁽¹⁾ Asetus N:o 1, annettu 15 päivänä huhtikuuta 1958, Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä (EYVL 17, 6.10.1958, s. 385).

Hallintoneuvosto vahvistaa asianmukaiset menettelyt ohjelma-asiakirjan hyväksymiseksi, asianomaisten sidosryhmien kuuleminen mukaan lukien.

2. Ohjelma-asiakirjasta tulee lopullinen unionin yleisen talousarvion lopullisen hyväksymisen jälkeen, ja sitä mukautetaan tarvittaessa vastaavasti.

Jos komissio ilmoittaa 15 päivän kuluessa ohjelma-asiakirjan hyväksymisestä vastustavansa kyseistä asiakirjaa, hallintoneuvosto tutkii ohjelman uudelleen ja hyväksyy sen tarvittaessa muutettuna kahden kuukauden kuluessa toisessa käsittelyssä joko äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä, johon kaikki komission edustajat kuuluvat, tai jäsenvaltioiden edustajien yksimielisellä päätöksellä.

3. Viraston vuotuisessa työohjelmassa on määriteltävä kunkin toimen tavoitteet. Pääsääntöisesti kullakin toimella on oltava selkeä yhteys niiden toteuttamiseksi tarvittaviin talousarvio- ja henkilöstöresursseihin toimintoperusteisen budjetoinnin ja 8 artiklan 2 kohdassa säädetyn varhaisen vaiheen vaikutustenarviointia koskevan menettelyn mukaisesti.

4. Hallintoneuvosto tarvittaessa muuttaa hyväksytyä ohjelma-asiakirjaa, kun virastolle annetaan uusi tehtävä. Tällaisen uuden tehtävän sisällyttäminen edellyttää henkilöstö- ja budjettivaroihin kohdistuvien vaikutusten analyysia 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja saattaa edellyttää päätöstä siirtää muiden tehtävien toteuttamista myöhemmäksi.

5. Viraston monivuotisessa työohjelmassa on esitettävä yleinen strateginen ohjelmasuunnittelu, mukaan lukien tavoitteet, odotetut tulokset ja tulosindikaattorit. Siinä on esitettävä myös resursseja koskeva ohjelmasuunnittelu, mukaan lukien monivuotinen talousarvio ja henkilöstö. Euroopan parlamenttia kuullaan monivuotista työohjelmaa koskevasta ehdotuksesta.

Resursseja koskeva ohjelmasuunnittelu saatetaan ajan tasalle vuosittain. Strateginen ohjelmasuunnittelu saatetaan ajan tasalle tarvittaessa, erityisesti 82 artiklassa tarkoitetun arvioinnin ja tarkistamisen tuloksen huomioon ottamiseksi.

53 artikla

Johtokunta

1. Hallintoneuvostoa avustaa johtokunta.

2. Johtokunta laatii päätökset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi. Se tekee tarvittaessa kiireellisissä tapauksissa tiettyjä väliaikaisia päätöksiä hallintoneuvoston puolesta, erityisesti hallinnollisista ja talousarvioon liittyvistä kysymyksistä, hallintoneuvostolta saadun toimeksiannon perusteella.

Johtokunta huolehtii yhdessä hallintoneuvoston kanssa OLAFin tutkimuksiin ja erilaisiin sisäisen tai ulkoisen auditoinnin raportteihin sekä sisäisiin tai ulkoisiin arviointeihin perustuviin tuloksiin ja suosituksiin liittyvistä asianmukaisista jatkotoimista, myös pääjohtajan toteuttamin asianmukaisin toimin.

Johtokunta avustaa ja neuvoo pääjohtajaa hallintoneuvoston päätösten täytäntöönpanossa hallinnon ja varainhoidon valvonnan lujittamiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta 54 artiklassa vahvistettuja pääjohtajan velvollisuuksia.

3. Johtokunta koostuu seuraavista jäsenistä:

a) hallintoneuvoston puheenjohtaja;

b) neljä muista hallintoneuvostoon nimitetyistä jäsenvaltioiden edustajista; ja

c) toinen hallintoneuvostoon nimitetyistä komission edustajista.

Hallintoneuvoston puheenjohtaja toimii johtokunnan puheenjohtajana.

Hallintoneuvosto nimittää neljä jäsenvaltioiden edustajaa ja heidän varajäsenensä heidän asiaankuuluvan pätevyytensä ja kokemuksensa perusteella. Hallintoneuvosto pyrkii nimityksissään naisten ja miesten tasapuoliseen edustukseen johtokunnassa.

4. Johtokunnan jäsenten toimikausi on sama kuin hallintoneuvoston jäsenten, paitsi jos hallintoneuvosto päättää, että se on lyhyempi.
5. Johtokunta kokoontuu vähintään joka kolmas kuukausi ja mikäli mahdollista vähintään kaksi viikkoa ennen hallintoneuvoston kokousta. Johtokunnan puheenjohtaja kutsuu koolle ylimääräisiä kokouksia johtokunnan jäsenten tai hallintoneuvoston pyynnöstä.
6. Hallintoneuvosto vahvistaa johtokunnan työjärjestyksen, sille tiedotetaan määräajoin johtokunnan työskentelystä ja sillä on oikeus tutustua sen asiakirjoihin.

54 artikla

Pääjohtajan tehtävät

1. Virastoa johtaa sen pääjohtaja, joka hoitaa tehtäviään täysin riippumattomasti. Pääjohtaja vastaa toiminnastaan hallintoneuvostolle.
2. Pääjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita miltään hallitukselta eikä miltään muulta elimeltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission, hallintoneuvoston tai johtokunnan toimivaltaa.
3. Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä pääjohtaja raportoi tehtäviensä hoidosta asianomaiselle toimielimelle.
4. Pääjohtaja on viraston laillinen edustaja, ja hän hyväksyy päätökset, suositukset, lausunnot ja viraston muut viralliset asiakirjat.
5. Pääjohtaja vastaa viraston hallinnollisesta johtamisesta ja sille tällä asetuksella asetettujen tehtävien täytäntöönpanosta. Pääjohtajan vastuulla on erityisesti
 - a) viraston päivittäisen toiminnan hallinnointi;
 - b) hallintoneuvoston tekemien päätösten täytäntöönpano;
 - c) ohjelma-asiakirjan valmistelu ja sen toimittaminen hallintoneuvostolle komission kuulemisen jälkeen;
 - d) ohjelma-asiakirjan täytäntöönpano ja mahdollisuuksien mukaan vastaaminen komission avunpyyntöihin, jotka liittyvät tämän asetuksen mukaisiin viraston tehtäviin;
 - e) viraston toimintaa koskevan konsolidoidun vuosikertomuksen laatiminen, mukaan lukien tulojen ja menojen hyväksyjän lausuma siitä, onko hänellä delegoidun asetuksen (EU) N:o 1271/2013 47 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja tämän asetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen kohtuullinen varmuus, sekä konsolidoidun vuosikertomuksen esittäminen hallintoneuvostolle arviointia ja hyväksymistä varten;
 - f) tarvittavien toimien toteuttaminen, erityisesti sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, sen varmistamiseksi, että virasto toimii tämän asetuksen mukaisesti;
 - g) tehokkaan seurantajärjestelmän laatiminen ja käyttöönotto, jotta voidaan verrata viraston tuloksia sen toimintavoitteisiin, ja tunnustettujen ammatillisten vaatimusten mukaisen säännöllisen arviointijärjestelmän laatiminen ja käyttöönotto;
 - h) yleiskertomusluonnoksen valmistelu vuosittain g alakohdassa tarkoitettujen seuranta- ja arviointijärjestelmien perusteella ja sen toimittaminen hallintoneuvostolle;
 - i) viraston tuloja ja menoja koskevan alustavan ennakoarvion valmistelu 64 artiklan mukaisesti ja talousarvion toteuttaminen 65 artiklan mukaisesti;
 - j) tarvittavien toimien toteuttaminen 38 artiklassa tarkoitettujen kansallisten turvallisuusviranomaisten, tutkintaelinten ja edustavien elinten verkostojen toiminnan seuraamiseksi;

- k) toimintasuunnitelman laatiminen jatkotoimista, joita toteutetaan sisäisen tai ulkoisen auditoinnin raporttien ja arviointien päätelmien sekä OLAFin tutkimusten perusteella, ja raportointi edistymisestä kahdesti vuodessa komissiolle ja säännöllisesti hallintoneuvostolle;
- l) unionin taloudellisten etujen suojaaminen soveltamalla toimenpiteitä petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan ehkäisemiseksi, toteuttamalla tehokkaita tarkastuksia ja, jos väärinkäytöksiä havaitaan, perimällä takaisin aiheettomasti maksetut määrät ja tarvittaessa määräämällä tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia hallinnollisia tai taloudellisia seuraamuksia;
- m) viraston petostentorjuntastrategian valmistelu ja sen esittäminen hallintoneuvostolle hyväksyttäväksi;
- n) viraston varainhoitoa koskevien sääntöjen valmistelu hallintoneuvoston hyväksyttäväksi 66 artiklan mukaisesti ja niiden täytäntöönpanosääntöjen valmistelu;
- o) yhteistyösopimusten tekeminen viraston puolesta kansallisten turvallisuusviranomaisten kanssa 76 artiklan mukaisesti.

55 artikla

Valituslautakuntien perustaminen ja kokoonpano

1. Virasto perustaa hallintoneuvoston päätöksestä yhden tai useamman valituslautakunnan, joka on vastuussa 58 ja 61 artiklassa tarkoitetuista muutoksenhaku- ja sovintomenettelyistä.
2. Kuhunkin valituslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä. Heillä on varajäsenet, jotka edustavat heitä heidän poissa ollessaan tai jos syntyy eturistiriita.
3. Valituslautakuntien perustamisesta ja kokoonpanosta päätetään tapauskohtaisesti. Vaihtoehtoisesti valituslautakunta voidaan perustaa pysyväksi elimeksi enintään neljäksi vuodeksi. Molemmissa tapauksissa sovelletaan seuraavaa menettelyä:
 - a) komissio laatii luettelon pätevistä asiantuntijoista asiaankuuluvan pätevyyden ja kokemuksen perusteella ja avoimen valintamenettelyn jälkeen;
 - b) hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan, muut jäsenet ja heidän varajäsenensä a alakohdassa tarkoitettua luettelosta. Jos valituslautakuntaa ei ole perustettu pysyväksi elimeksi, hallintoneuvoston on otettava huomioon muutoksenhaun tai sovintomenettelyn luonne ja sisältö sekä vältettävä eturistiriitoja 57 artiklan mukaisesti.
4. Jos valituslautakunta katsoo, että muutoksenhaun luonne niin vaatii, se voi pyytää, että hallintoneuvosto nimittää kaksi lisäjäsentä ja heidän varajäsenensä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luettelosta.
5. Komissio vahvistaa viraston ehdotuksesta ja hallintoneuvostoa kuultuaan valituslautakuntien työjärjestyksen, mukaan lukien äänestyssäännöt, muutoksenhakumenettelyt ja niiden jäsenten kulujen korvaamista koskevat edellytykset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
6. Valituslautakunnat voivat pyytää asianomaisten jäsenvaltioiden asiantuntijoilta lausuntoa erityisesti asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön selventämiseksi menettelyn alussa tutkimisvaiheessa.

56 artikla

Valituslautakuntien jäsenet

1. Kun kyseessä on pysyvä valituslautakunta, sen jäsenten ja varajäsenten toimikausi on rajoitettu neljään vuoteen, ja toimikausi voidaan uusia kerran. Muissa tapauksissa toimikausi on rajoitettu muutoksenhaun tai sovintomenettelyn kestoon.
2. Valituslautakuntien jäsenten on oltava riippumattomia kaikista muutoksenhakuun tai sovintomenettelyyn osallistuvista osapuolista, eivätkä he saa hoitaa muita tehtäviä virastossa. Heitä eivät asioiden käsittelyssä ja päätöksenteossa sido mitkään ohjeet eikä heillä saa olla eturistiriitoja.

3. Valituslautakuntien jäsenet eivät saa kuulua viraston henkilöstöön, ja heille maksetaan korvaus heidän tosiasiallisesta osallistumisestaan tiettyyn muutoksenhakuun tai sovintomenettelyyn.
4. Valituslautakuntien jäsenet voidaan erottaa toimikautensa aikana vain, jos tähän on painavat syyt ja jos hallintoneuvosto tekee tätä koskevan päätöksen.
5. Valituslautakuntien jäsenet voidaan poistaa pätevien asiantuntijoiden luettelosta heidän toimikautensa kestäessä vain, jos tähän on painavat syyt ja jos komissio tekee tätä koskevan päätöksen.

57 artikla

Esteellisyys ja jääväminen

1. Valituslautakuntien jäsenet eivät voi osallistua muutoksenhaku- tai sovintomenettelyyn, jos asia koskee heidän omaa etuaan, jos he ovat aikaisemmin edustaneet jompaakumpaa menettelyn osapuolista tai jos he ovat osallistuneet sen päätöksen tekemiseen, jota muutoksenhaku koskee.
2. Jos valituslautakunnan jäsen katsoo, ettei hänen tai jonkun muun jäsenen ole asianmukaista osallistua johonkin muutoksenhaku- tai sovintomenettelyyn jollain 1 kohdassa tarkoitettulla perusteella tai jostain muusta syystä, kyseisen jäsenen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle, joka päättää asianomaisen henkilön esteellisyydestä hallintoneuvoston 51 artiklan 1 kohdan s alakohdan nojalla hyväksymien sääntöjen perusteella.
3. Muutoksenhaku- tai sovintomenettelyn osapuoli voi vastustaa 55 artiklan 5 kohdan nojalla vahvistetun työjärjestyksen mukaisesti ketä tahansa valituslautakunnan jäsentä jollain tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla perusteella tai jos kyseistä jäsentä epäillään puolueellisuudesta. Vastustus ei voi perustua asianomaisen jäsenen kansalaisuuteen.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu vastustus otetaan käsiteltäväksi vain, jos se esitetään ennen menettelyn aloittamista valituslautakunnassa tai, jos vastustuksen perusteena olevat seikat tulevat ilmi menettelyn aloittamisen jälkeen, valituslautakunnan työjärjestyksessä vahvistetussa määräajassa. Vastustus on annettava tiedoksi kyseiselle valituslautakunnan jäsenelle, jonka on ilmoitettava, hyväksyykö hän jääväamisen. Jos hän ei hyväksy jääväämistä, valituslautakunnan on tehtävä päätös sen työjärjestyksessä vahvistetussa määräajassa tai, jos vastausta ei ole saatu, vastauksen antamista koskevan määräajan päättymisen jälkeen.
5. Valituslautakunnat päättävät 2, 3 ja 4 kohdassa yksilöidyissä tapauksissa toteuttavista toimista ilman asianomaisen jäsenen osallistumista. Kyseisen päätöksen tekemiseksi asianomainen jäsen korvataan valituslautakunnassa varajäsenellään. Hallintoneuvostolle ilmoitetaan valituslautakunnan tekemistä päätöksistä.

58 artikla

Päätöksiä ja toimimatta jättämistä koskeva muutoksenhaku

1. Valituslautakunnassa voidaan 60 artiklassa tarkoitetun oikaisumenettelyn loppuunsaattamisen jälkeen hakea muutosta päätökseen, jonka virasto on tehnyt 14, 20, 21 ja 22 artiklan nojalla, tai jos virasto jättää toimimatta sovellettavissa määräajoissa.
2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla tehdyllä muutoksenhaulla ei ole lykkäävää vaikutusta. Valituslautakunta voi osapuolten pyynnöstä kuitenkin päättää, että kyseessä olevalla muutoksenhaulla on lykkäävä vaikutus, jos se katsoo olosuhteiden, kuten turvallisuusvaikutusten, edellyttävän sitä. Tällaisessa tapauksessa valituslautakunnan on perusteltava päätöksensä.

59 artikla

Henkilöt, joilla on muutoksenhakuoikeus, sekä muutoksenhaun määräaika ja muoto

1. Luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi hakea muutosta viraston päätökseen, joka on osoitettu 14, 20 ja 21 artiklan nojalla kyseiselle henkilölle tai joka koskee kyseistä henkilöä suoraan ja erikseen, tai jos virasto jättää toimimatta sovellettavissa määräajoissa.

2. Muutoksenhaku ja sen perusteet on toimitettava virastolle kirjallisina 55 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun työjärjestyksen mukaisesti kahden kuukauden kuluessa siitä, kun toimenpide on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos henkilölle ei ole ilmoitettu toimenpiteestä, kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kyseinen henkilö on saanut tiedon asiasta.

Toimimatta jättämistä koskeva muutoksenhaku on toimitettava virastolle kirjallisena kahden kuukauden kuluessa asianomaisessa artiklassa vahvistetun määräajan päättymisestä.

60 artikla

Oikaisumenettely

1. Jos virasto katsoo, että muutoksenhaku voidaan ottaa käsiteltäväksi ja että sille on perusteita, se oikaisee 58 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tai toimimatta jättämisen. Tätä ei sovelleta, jos päätös, johon on haettu muutosta, vaikuttaa muutoksenhakumenettelyssä osallisena olevaan toiseen osapuoleen.

2. Jos päätöstä ei ole oikaistu kuukauden kuluessa muutoksenhaun vastaanottamisesta, viraston on viipymättä päätettävä, lykkääkö se päätöksensä soveltamista, ja saatettava muutoksenhaku jonkin valituslautakunnan käsiteltäväksi.

61 artikla

Sovintomenettely

Jos viraston ja kansallisen turvallisuusviranomaisen tai kansallisten turvallisuusviranomaisten välillä on erimielisyyttä direktiivin (EU) 2016/797 21 artiklan 7 kohdan ja 24 artiklan sekä direktiivin (EU) 2016/798 10 artiklan 7 kohdan ja 17 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti, asiaa käsittelevä valituslautakunta toimii sovittelijana asianomaisen kansallisen turvallisuusviranomaisen tai asianomaisten kansallisten turvallisuusviranomaisten pyynnöstä. Tässä tapauksessa valituslautakunta päättää, hyväksyykö se viraston kannan.

62 artikla

Muutoksenhakujen tutkiminen ja niitä koskevat päätökset sekä sovintomenettely

1. Valituslautakunnan on päätettävä kolmen kuukauden kuluessa muutoksen hakemisesta, hyväksytäänkö vai hylätäänkö muutoksenhaku. Muutoksenhakua tutkiessaan tai sovittelijana toimiessaan valituslautakunnan on toimittava työjärjestyksessään vahvistetuissa määräaajoissa. Se kehottaa muutoksenhakumenettelyn osapuolia aina tarvittaessa esittämään asetettuja määräaikoja noudattaen huomautuksensa valituslautakunnalta tai muilta muutoksenhakumenettelyn osapuolilta vastaanotetuista tiedoksiannoista. Muutoksenhakumenettelyn osapuolilla on oikeus esittää suullisia huomautuksia.

2. Sovintomenettelyn osalta virasto tekee lopullisen päätöksensä direktiivin (EU) 2016/797 21 artiklan 7 kohdassa ja direktiivin (EU) 2016/798 10 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen menettelyjen mukaisesti.

3. Jos valituslautakunta toteaa, että muutoksenhaku on perusteltu, se saattaa asian viraston käsiteltäväksi. Viraston on otettava lopullisessa päätöksessään huomioon valituslautakunnan käsittelyn tulokset ja perusteltava päätöksensä. Viraston on ilmoitettava päätöksestään muutoksenhakumenettelyn osapuolille.

63 artikla

Asian saattaminen Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Kumoamiskanteet, jotka koskevat 14, 20 ja 21 artiklan nojalla tehtyjä viraston päätöksiä, tai kanteet, jotka koskevat sovellettavien määräaikojen puitteissa toimimatta jättämistä, voidaan saattaa Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi vasta sen jälkeen, kun 58 artiklan mukainen viraston sisäinen muutoksenhakukeino on käytetty.

2. Virasto toteuttaa kaikki Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet.

10 LUKU

VARAINHOITOSÄÄNNÖKSET

64 artikla

Talousarvio

1. Viraston kaikki tulot ja menot arvioidaan etukäteen kunkin varainhoitovuoden osalta, joka on kalenterivuosi, ja ne otetaan viraston talousarvioon.
2. Viraston tulot koostuvat seuraavista, rajoittamatta kuitenkaan muita lähteitä:
 - a) unionin rahoitusosuus ja avustukset unionin elimiltä;
 - b) viraston toimintaan 75 artiklan mukaisesti osallistuvien kolmansien maiden rahoitusosuudet;
 - c) viraston 14, 20 ja 21 artiklan nojalla antamien todistusten ja lupien hakijoiden ja haltijoiden suorittamat maksut;
 - d) julkaisuista, koulutuksesta ja kaikista muista viraston tarjoamista palveluista veloittavat maksut;
 - e) jäsenvaltioiden, kolmansien maiden tai muiden yhteisöjen mahdolliset vapaaehtoiset rahoitusosuudet, edellyttäen että tällainen rahoitusosuus on avointa, selkeästi eritelty talousarviossa eikä vaaranna viraston riippumattomuutta eikä puolueettomuutta.
3. Viraston menoihin kuuluvat henkilöstöstä, hallinnosta, infrastruktuurista ja toiminnasta aiheutuvat kulut.
4. Tulot ja menot on pidettävä tasapainossa.
5. Hallintoneuvosto laatii vuosittain pääjohtajan toimintoperusteisen budjetoinnin periaatteen mukaisesti laatimaan luonnokseen perustuvan ennakoarvion viraston seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. Hallintoneuvosto toimittaa tämän ennakoarvion, johon sisältyy henkilöstötaulukkoa koskeva esitys, komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta.
6. Komissio toimittaa ennakoarvion unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen yhteydessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
7. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan rahoitusosuuden määrän osalta välttämättöminä, ja toimittaa esityksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle SEUT 314 artiklan mukaisesti ja liittää oheen kuvauksen ja perustelut kaikista viraston ennakoarvion ja yleisestä talousarviosta maksettavan tuen välisistä eroista.
8. Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät virastolle annettavaa rahoitusosuutta koskevat määrärahat. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat viraston henkilöstötaulukon.
9. Hallintoneuvosto vahvistaa talousarvion äänivaltaisten jäsentensä kahden kolmasosan enemmistöllä. Viraston talousarviosta tulee lopullinen, kun unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Viraston talousarviota muutetaan tarvittaessa unionin yleisen talousarvion mukaisesti.
10. Sellaisten omaisuuteen liittyvien hankkeiden osalta, joilla on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia viraston talousarvioon, sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽¹⁾ 203 artiklaa.

65 artikla

Talousarvion toteuttaminen ja valvonta

1. Pääjohtaja toteuttaa viraston talousarvion.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).

2. Viraston tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivänä. Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 147 artiklan mukaisesti.

3. Komission tilinpitäjä toimittaa viraston alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 31 päivänä. Varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallintoa koskeva selvitys toimitetaan myös Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Tilintarkastustuomioistuin tarkastaa nämä tilit SEUT 287 artiklan mukaisesti. Se julkaisee vuosittain kertomuksen viraston toiminnasta.

4. Saatuaan viraston alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 148 artiklan nojalla, tilinpitäjä vahvistaa viraston lopullisen tilinpäätöksen. Pääjohtaja toimittaa sen hallintoneuvostolle lausuntoa varten.

5. Hallintoneuvosto antaa lausunnon viraston lopullisesta tilinpäätöksestä.

6. Tilinpitäjä toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja hallintoneuvoston lausunnon Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään varainhoitovuoden päättymistä seuraavan heinäkuun 1 päivänä.

7. Viraston lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

8. Pääjohtaja toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle vastauksen sen huomautuksiin viimeistään kutakin varainhoitovuotta seuraavan syyskuun 30 päivänä. Hän toimittaa tämän vastauksen myös hallintoneuvostolle ja komissiolle.

9. Pääjohtaja antaa asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 165 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille sen pyynnöstä kaikki kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettoman toteuttamisen edellyttämät tiedot.

10. Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä tekemällä päätöksellä antamasta suosituksesta pääjohtajalle vuoden N + 2 toukokuun 15 päivään mennessä vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion toteuttamisesta.

66 artikla

Varainhoitosäännöt

Hallintoneuvosto vahvistaa virastoon sovellettavat varainhoitosäännöt komissiota kuultuaan. Varainhoitosäännöt voivat poiketa delegoidusta asetuksesta (EU) N:o 1271/2013 ainoastaan, jos viraston toiminta sitä erityisesti edellyttää ja jos komissio on antanut siihen ennalta suostumuksensa.

11 LUKU

HENKILÖSTÖ

67 artikla

Yleiset säännökset

1. Viraston henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä ja muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden säännösten soveltamiseksi hyväksytyjä sääntöjä, jotka on annettu unionin toimielinten yhteisellä päätöksellä.

2. Henkilöstösääntöjen 110 artiklan mukaisesti viraston henkilöstöön sovelletaan soveltuvin osin komission henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi hyväksymiä täytäntöönpanosääntöjä, yleiset täytäntöönpanosäännökset mukaan lukien, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän asetuksen 51 artiklan 1 kohdan j alakohdan soveltamista.

3. Virasto toteuttaa asianmukaiset hallinnolliset toimenpiteet, muun muassa ottamalla käyttöön koulutus- ja ennaltaehkäisystrategioita, järjestääkseen toimintansa siten, että vältetään eturistiriidoilta.

68 artikla

Pääjohtaja

1. Pääjohtaja otetaan palvelukseen viraston väliaikaisena toimihenkilönä muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.

2. Hallintoneuvosto nimittää pääjohtajan ansioiden, dokumentoitujen hallinnollisten taitojen ja johtajuustaitojen sekä liikennealan asiaankuuluvan tietämyksen ja kokemuksen perusteella komission avoimen ja läpinäkyvän valintamenettelyn jälkeen laatimasta vähintään kolmen ehdokkaan luettelosta sen jälkeen, kun ilmoitus avoimesta virasta on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tapauksen mukaan muualla. Ennen hallintoneuvoston päätöksen tekemistä 51 artiklan 1 kohdan x alakohdassa tarkoitettu tarkkailija raportoi menettelystä.

Pääjohtajan työsopimusta tehtäessä virastoa edustaa hallintoneuvoston puheenjohtaja.

Hallintoneuvoston valitsema ehdokas voidaan ennen nimitystään kutsua antamaan selvitys Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

3. Pääjohtajan toimikausi on viisi vuotta. Toimikauden päättyessä komissio toteuttaa arvioinnin pääjohtajan toiminnasta sekä viraston tulevista tehtävistä ja haasteista.

4. Hallintoneuvosto voi komission ehdotuksesta, jossa otetaan huomioon 3 kohdassa tarkoitettu arviointi, jatkaa pääjohtajan toimikautta kerran enintään viideksi vuodeksi.

5. Hallintoneuvosto ilmoittaa Euroopan parlamentille aikeestaan jatkaa pääjohtajan toimikautta. Pääjohtaja voidaan kutsua kuukautta ennen tällaisen määräajan pidentämistä antamaan selvitys Euroopan parlamentin toimivaltaiselle valiokunnalle ja vastaamaan sen jäsenten esittämiin kysymyksiin.

6. Pääjohtaja, jonka toimikautta on jatkettu, ei voi osallistua tällaisen toimikauden jatkamisen jälkeen toiseen kertaan saman toimen valintamenettelyyn.

7. Pääjohtaja voidaan erottaa toimestaan ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä, joka on tehty komission tai hallintoneuvoston jäsenten yhden kolmasosan pyynnöstä.

69 artikla

Kansalliset asiantuntijat ja muu henkilöstö

Virasto voi käyttää kansallisia asiantuntijoita tai muuta henkilöstöä, jotka eivät ole henkilöstösääntöjen ja muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaisessa palvelussuhteessa virastoon.

Hallintoneuvosto tekee päätöksen, jossa vahvistetaan säännöt kansallisten asiantuntijoiden tilapäisestä siirtämisestä viraston palvelukseen, mukaan lukien säännöt eturistiriitojen ehkäisemisestä ja ratkaisemisesta sekä asiaankuuluvista rajoituksista niitä tapauksia varten, joissa kansallisten asiantuntijoiden riippumattomuus ja puolueettomuus voisivat vaarantua, sanotun kuitenkin rajoittamatta virastoon sovellettavien niiden sääntöjen soveltamista, jotka on vahvistettu kansallisten asiantuntijoiden tilapäistä siirtämistä koskevassa asiaankuuluvassa komission päätöksessä.

12 LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

70 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Virastoon ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa N:o 7.

71 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus ja toimintaedellytykset

1. Jos vastaanottavan jäsenvaltion virastolle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevia tarvittavia järjestelyjä sekä viraston pääjohtajaan, hallintoneuvoston jäseniin, viraston henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavia erityissääntöjä ei vielä ole tai niistä ei ole vielä määrätty kirjallisella sopimuksella, kaikista näistä seikoista tehdään viraston ja vastaanottavan jäsenvaltion välinen sopimus vastaanottavan jäsenvaltion oikeusjärjestyksen mukaisesti hallintoneuvoston annettua hyväksyntänsä ja viimeistään 16 päivänä kesäkuuta 2017. Tämä sopimus voidaan tehdä toimipaikkaa koskevana sopimuksena.
2. Vastaanottavan jäsenvaltion on varmistettava viraston moitteettomalle toiminnalle parhaat mahdolliset edellytykset, mukaan lukien monikieliset ja Eurooppa-suuntautuneet koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset liikenneyhteydet.

72 artikla

Vastuut

1. Sopimussuhteeseen perustuva viraston vastuu määräytyy kyseiseen sopimukseen sovellettavan lain mukaan.
2. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta antaa ratkaisu viraston tekemässä sopimuksessa mahdollisesti olevan välityslausekkeen nojalla.
3. Jos kyseessä on sopimussuhteeseen perustumaton vastuu, virasto korvaa jäsenvaltioiden lakeihin sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti vahingon, jonka viraston yksiköt tai henkilöstöön kuuluvat ovat tehtäviään suorittaessaan aiheuttaneet.
4. Euroopan unionin tuomioistuimella on toimivalta ratkaista 3 kohdassa tarkoitettua vahingonkorvausta koskevat riidat.
5. Viraston henkilöstön henkilökohtaisesta vastuusta virastoa kohtaan määrätään heihin sovellettavissa henkilöstösäännöissä tai muuta henkilöstöä koskevissa palvelussuhteen ehtoissa.

73 artikla

Yhteistyö kansallisten oikeusviranomaisten kanssa

Kun kyse on kansallisista oikeuskäsittelyistä, joissa virasto on osallisena siksi, että se on hoitanut tehtäviään direktiivin (EU) 2016/797 19 artiklan ja 21 artiklan 6 kohdan sekä direktiivin (EU) 2016/798 10 artiklan 6 kohdan mukaisesti, viraston ja sen henkilöstön on tehtävä viipymättä yhteistyötä toimivaltaisten kansallisten oikeusviranomaisten kanssa. Hallintoneuvoston on vahvistettava 51 artiklan 1 kohdan v alakohdan mukaisesti näissä tilanteissa noudatettavat asianmukaiset menettelyt.

74 artikla

Kielijärjestelyt

1. Virastoon sovelletaan asetusta N:o 1. Hallintoneuvosto vahvistaa tarvittaessa asianmukaiset säännöt kyseisen asetuksen täytäntöönpanemiseksi.

Hallintoneuvoston jäsenen pyynnöstä tätä asiaa koskeva päätös on tehtävä yksimielisesti.

2. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii viraston toiminnan edellyttämistä käännöspalveluista.

75 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen viraston toimintaan

1. Viraston toimintaan voivat osallistua ne kolmannet maat, erityisesti Euroopan naapuruuspolitiikan soveltamisalaan kuuluvat maat, laajentumispolitiikan maat ja EFTA-maat, jotka ovat tehneet unionin kanssa sopimuksen, jolla kyseiset maat ovat ottaneet käyttöön ja soveltavat unionin oikeutta tai vastaavia kansallisia toimenpiteitä tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, SEUT 218 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti ja sanotun kuitenkin rajoittamatta 44 artiklan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sopimusten asiaa koskevien määräysten mukaisesti viraston ja asianomaisten kolmansien maiden välillä on tehtävä järjestelyjä, joilla vahvistetaan näiden kolmansien maiden osallistumista viraston toimintaan ja erityisesti tällaisen osallistumisen luonnetta ja laajuutta koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Näihin järjestelyihin on sisällyttävä rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevia määräyksiä. Niissä voidaan määrätä asianomaisten kolmansien maiden äänioikeudettomasta edustuksesta hallintoneuvostossa.

Virasto allekirjoittaa järjestelyt saatuaan komission ja hallintoneuvoston suostumuksen.

76 artikla

Yhteistyö kansallisten viranomaisten ja elinten kanssa

1. Virasto ja kansalliset turvallisuusviranomaiset tekevät yhteistyösopimuksia 14, 20 ja 21 artiklan täytäntöönpanoon liittyen ottaen huomioon 51 artiklan 1 kohdan t alakohdan.
2. Yhteistyösopimukset voivat koskea tiettyä asiaa tai olla puitesopimuksia, ja niissä voi olla osallisena yksi tai useampi kansallinen turvallisuusviranomainen. Niihin on sisällyttävä tehtävien tarkka kuvaus ja suoritteita koskevat ehdot, niissä on vahvistettava suoritteiden toimittamiselle asetetut määräajat sekä määrättävä siitä, miten hakijoiden suorittamat maksut jaetaan viraston ja kansallisten turvallisuusviranomaisten kesken. Tällaisessa jakamisessa on otettava huomioon 51 artiklan 1 kohdan u alakohdassa tarkoitettu puitemalli.
3. Yhteistyösopimukseen voi sisältyä myös erityisiä yhteistyöjärjestelyjä, jos kyseessä ovat verkot, jotka edellyttävät erityisasiantuntemusta maantieteellisistä tai historiallisista syistä, hallinnollisten rasitteiden ja hakijalle koituvien kustannusten vähentämiseksi. Jos tällaiset verkot ovat erillään muusta unionin rautatiejärjestelmästä, tällaisiin erityisiin yhteistyöjärjestelyihin voi sisältyä mahdollisuus antaa tehtäviä toimeksi asiaankuuluville kansallisille turvallisuusviranomaisille, kun tämä on tarpeen resurssien tehokkaan ja oikeasuhteisen kohdentamisen varmistamiseksi.
4. Kun kyse on jäsenvaltioista, joiden rataverkon raideleveys eroaa unionin pääasiallisen rataverkon raideleveydestä ja joiden rataverkkoja koskevat samanlaiset tekniset ja toiminnalliset vaatimukset kuin naapureina olevissa kolmansissa maissa, kaikkien asianomaisten kansallisten turvallisuusviranomaisten kyseisissä jäsenvaltioissa on oltava osallisena monenvälisessä yhteistyösopimuksessa, kuten direktiivin (EU) 2016/797 21 artiklan 15 kohdassa ja direktiivin (EU) 2016/798 11 artiklan 3 kohdassa säädetään.
5. Yhteistyösopimusten on oltava voimassa, ennen kuin virasto alkaa hoitaa tehtäviään 83 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
6. Virasto voi 14, 20 ja 21 artiklan täytäntöönpanoon liittyen tehdä yhteistyösopimuksia muiden kansallisten viranomaisten ja toimivaltaisten elinten kanssa.
7. Yhteistyösopimukset eivät rajoita viraston yleistä vastuuta hoitaa 14, 20 ja 21 artiklassa säädettyjä tehtäviään.
8. Virasto ja kansalliset turvallisuusviranomaiset voivat tehdä yhteistyötä ja vaihtaa parhaita käytäntöjä direktiivin (EU) 2016/797 ja direktiivin (EU) 2016/798 täytäntöönpanon osalta.

77 artikla

Avoimuus

1. Viraston hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾.

Hallintoneuvosto hyväksyy viimeistään 16 päivänä kesäkuuta 2017 toimenpiteet, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista käytännössä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan perusteella tehdyistä viraston päätöksistä voidaan kannella oikeusasiamiehelle SEUT 228 artiklan nojalla tai nostaa kanne Euroopan unionin tuomioistuimessa SEUT 263 artiklan nojalla.

2. Virasto julkaisee suosituksensa, lausuntonsa, tutkimuksensa, kertomuksensa ja vaikutustenarviointiensa tulokset verkkosivustollaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista ja sen jälkeen, kun kaikki luottamuksellinen aineisto on poistettu niistä.

3. Virasto julkaisee 46 artiklassa lueteltujen viraston johtamis- ja hallintorakenteen jäsenten etunäkökohtia koskevat ilmoitukset.

Virastossa tapahtuvaan henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽¹⁾.

4. Hallintoneuvosto toteuttaa toimenpiteet sen varmistamiseksi, että virasto julkaisee verkkosivustollaan tehokasta, käyttäjäystävällistä ja helppokäyttöistä tietoa rautateiden yhteentoimivuudesta ja turvallisuusmenettelyistä sekä muista asiaankuuluvista rautateihin liittyvistä asiakirjoista.

78 artikla

Turvallisuusluokiteltujen tai arkaluonteisten tietojen suojaamista koskevat turvallisuussäännöt

Virasto soveltaa periaatteita, jotka sisältyvät Euroopan unionin turvallisuusluokiteltujen tietojen ja arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen suojelemista koskeviin komission turvallisuussäännöksiin, joista säädetään komission päätöksessä (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾. Tämä koskee muun muassa tällaisten tietojen vaihtamista, käsittelyä ja säilyttämistä.

79 artikla

Petosten torjunta

1. Helpottaakseen asetuksen (EY) N:o 1073/1999 soveltamisalaan kuuluvien petosten, lahjonnan ja muiden laittomien toimien torjuntaa virasto liittyy viimeistään 16 päivänä joulukuuta 2016 OLAFin sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen ja vahvistaa mainitun sopimuksen liitteessä olevaa mallia käyttäen asianmukaiset määräykset, joita sovelletaan viraston kaikkiin työntekijöihin.

2. Tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tehdä kaikkien virastolta unionin rahoitusta saaneiden avustuksensaajien, toimeksisaajien ja alihankkijoiden osalta asiakirjoihin perustuvia ja paikalla suoritettavia tarkastuksia.

3. OLAF voi suorittaa tutkimuksia, mukaan lukien paikan päällä suoritettavat tarkastukset ja todentamiset, asetuksessa (EU, Euratom) N:o 883/2013 ja neuvoston asetuksessa (Euratom, EY) N:o 2185/96 ⁽³⁾ säädettyjä säännöksiä ja menettelyjä noudattaen, jotta voidaan määrittää, liittyykö viraston rahoittamaan avustukseen tai sopimukseen petos, lahjonta tai muu laiton toiminta, joka vaikuttaa unionin taloudellisiin etuihin.

4. Viraston kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tekemiin yhteistyösopimuksiin sekä sen muihin sopimuksiin, avustussopimuksiin ja -päätöksiin on sisällyttävä määräykset, joilla nimenomaisesti annetaan tilintarkastustuomioistuimelle ja OLAFille valtuudet toteuttaa tällaisia tarkastuksia ja tutkimuksia toimivaltuuksiensa mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽²⁾ Komission päätös (EU, Euratom) 2015/444, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2015, EU:n turvallisuusluokiteltujen tietojen suojaamista koskevista säännöistä (EUVL L 72, 17.3.2015, s. 53).

⁽³⁾ Neuvoston asetusta (Euratom, EY) N:o 2185/96, annettu 11 päivänä marraskuuta 1996, komission paikan päällä suorittamista tarkastuksista ja todentamisista Euroopan yhteisöjen taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten ja muiden väärinkäytösten estämiseksi (EYVL L 292, 15.11.1996, s. 2).

13 LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

80 artikla

Maksuihin ja palkkioihin liittyvät täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio hyväksyy 2 ja 3 kohdassa säädettyjen periaatteiden pohjalta täytäntöönpanosäädöksiä, joissa täsmennetään:

- a) virastolle erityisesti 14, 20, 21 ja 22 artiklaa sovellettaessa maksettavat maksut ja palkkiot; ja
- b) maksuehdot.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

2. Maksuja ja palkkioita veloitetaan

- a) kalustoyksikköjen ja kalustoyksikkötyyppien markkinoillesaattamislupien antamisesta ja uusimisesta;
- b) yhtenäisten turvallisuustodistusten antamisesta ja uusimisesta;
- c) palveluiden suorittamisesta; näistä suoritettavien maksujen ja palkkioiden on määräydyttävä kunkin yksittäisen palvelusuorituksen todellisten kustannusten perusteella;
- d) hyväksymispäätösten tekemisestä direktiivin (EU) 2016/797 19 artiklan mukaisesti.

Valitusten käsittelystä voidaan veloittaa maksuja ja palkkioita.

Kaikki maksut ja palkkiot on ilmoitettava ja maksettava euromääräisinä.

Maksut ja palkkiot vahvistetaan avoimella, tasapuolisella ja yhdenmukaisella tavalla ottaen huomioon Euroopan rautatiealan kilpailukyky. Ne eivät saa johtaa tarpeettomien taloudellisten rasitteiden määräämiseen hakijoille. Pienten ja keskiuurten yritysten erityistarpeet on otettava tarvittaessa huomioon, mukaan luettuna mahdollisuus jakaa maksut useaan erään ja vaiheeseen.

Hyväksymispäätöksen tekemisestä perittävä maksu on vahvistettava oikeasuhteisesti ottaen huomioon ERTMS:n ratalaitteita koskevien hankkeiden hyväksymismenettelyn eri vaiheet ja kunkin vaiheen edellyttämä työmäärä. Maksujen jakautuminen on mainittava selkeästi kirjanpidossa.

Maksujen ja palkkioiden suorittamiselle on vahvistettava kohtuulliset määräajat ottaen asianmukaisesti huomioon direktiivin (EU) 2016/797 19 ja 21 artiklassa sekä direktiivin (EU) 2016/798 10 artiklassa säädettyjen menettelyjen määräajat.

3. Maksujen ja palkkioiden suuruus on vahvistettava tasolle, jolla varmistetaan, että niistä saatavilla tuloilla voidaan täysin kattaa suoritetuista palveluista aiheutuneet kustannukset, mukaan lukien kansallisille turvallisuusviranomaisille 76 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti osoitetuista tehtävistä aiheutuvat asiaankuuluvat kustannukset. Kaikki viraston henkilöstön tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimista aiheutuvat menot, mukaan lukien työnantajan suhteelliset maksut eläkejärjestelmään, on erityisesti otettava huomioon näissä kustannuksissa. Jos maksuilla ja palkkioilla katettavien palvelujen suorittamisesta aiheutuu huomattava epätasapaino toistuvasti, maksujen ja palkkioiden tasoa on tarkistettava. Nämä maksut ja palkkiot ovat käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja virastolle.

Maksujen ja palkkioiden tasoa vahvistaessaan komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:

- a) todistusten toiminta-alue;
- b) lupien käyttöalue; ja
- c) rautatietoimintojen laji ja laajuus.

*81 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa direktiivin (EU) 2016/797 51 artiklalla perustettu komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

*82 artikla***Arviointi ja uudelleentarkastelu**

1. Komissio teettää viimeistään 16 päivänä kesäkuuta 2020 ja sen jälkeen joka viides vuosi arvioinnin, jossa arvioidaan erityisesti viraston ja sen toimintatapojen vaikutuksia, vaikuttavuutta ja tehokkuutta, ottaen huomioon tilintarkastustuomioistuimen kaiken asiaa koskevan työn sekä asiaankuuluvien sidosryhmien, mukaan lukien kansallisten turvallisuusviranomaisten, rautatiealan edustajien, työmarkkinaosapuolten ja kuluttajajärjestöjen, kannat ja suositukset. Arvioinnissa tarkastellaan erityisesti tarvetta muuttaa viraston toimeksiantoa ja tällaisten muutosten taloudellisia vaikutuksia.
2. Komissio arvioi viimeistään 16 päivänä kesäkuuta 2023 kalustoyksikkölupien ja turvallisuustodistusten myöntämistä koskevan kaksoisjärjestelmän toimintaa, siihen liittyvää keskitettyä palvelupistettä ja ERTMS:n yhdenmukaista täytäntöönpanoa unionissa sen selvittämiseksi, ovatko parannukset tarpeen.
3. Komissio toimittaa arviointikertomuksen ja sitä koskevat päätelmät Euroopan parlamentille, neuvostolle ja hallinto-neuvostolle. Arvioinnin tulokset julkistetaan.
4. Joka toisen arvioinnin yhteydessä arvioidaan myös viraston saavuttamat tulokset ottaen huomioon sen tavoitteet, toimeksianto ja tehtävät.

*83 artikla***Siirtymäsäännökset**

1. Virasto korvaa asetuksella (EY) N:o 881/2004 perustetun Euroopan rautatieviraston ja toimii sen seuraajana kaikkien omistusten, sopimusten, oikeudellisten velvoitteiden, työ sopimusten, taloudellisten sitoumusten ja vastuiden osalta.

2. Poiketen siitä, mitä 47 artiklassa säädetään, asetuksen (EY) N:o 881/2004 mukaisesti ennen 15 päivää kesäkuuta 2016 nimetyt hallintoneuvoston jäsenet pysyvät tehtävässään hallintoneuvoston jäseninä, kunnes heidän toimikautensa päättyy, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kunkin jäsenvaltion oikeutta nimetä uusi edustaja.

Poiketen siitä, mitä 54 artiklassa säädetään, pääjohtaja, joka on nimetty asetuksen (EY) N:o 881/2004 mukaisesti, pysyy tehtävässään, kunnes hänen toimikautensa päättyy.

3. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 67 artiklassa säädetään, kaikkia 15 päivänä kesäkuuta 2016 voimassa olevia työ sopimuksia noudatetaan niiden voimassaolon päättymispäivään asti.

4. Virasto hoitaa 14, 20 ja 21 artiklan mukaisia todistusten ja lupien myöntämiseen liittyviä tehtäviä ja 22 artiklassa tarkoitettuja tehtäviä viimeistään 16 päivästä kesäkuuta 2019, jollei direktiivin (EU) 2016/797 54 artiklan 4 kohdasta ja direktiivin (EU) 2016/798 31 artiklan 3 kohdasta muuta johdu.

84 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 881/2004.

85 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT
